

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2566-2570)

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน
อำเภอสี จังหวัดลำพูน

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน ฉบับนี้ เป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน ซึ่งแสดงถึง วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอก และแผนชุมชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จากการที่ได้รวบรวมข้อมูลปัญหา ความต้องการของชุมชนโดยการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน แล้วนำปัญหาต่าง ๆ ในชุมชนวิเคราะห์สรุปเป็นข้อมูลความต้องการในการพัฒนาชุมชนต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ที่ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ และกำหนดกลวิธีในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ทุกประการ

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

สารบัญ

บทที่ ๑ บทนำ.....๑	
-ทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒.....๔	
-ประเทศไทย ๔.๐ โมเดลเศรษฐกิจใหม่ (Thailand ๔.๐)๗	
-นโยบายรัฐบาล ๑๑ ด้าน.....๘	
-นโยบายและแนวทางขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน”๑๓	
-แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน.....๑๕	
-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดลำพูน.....๒๙	
 บทที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน๔๗	
 บทที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น.....๖๒	
 บทที่ ๔ การวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา.....๗๔	
 บทที่ ๕ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน.....๘๖	
 บทที่ ๖ การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลานไปสู่การปฏิบัติและการติดตาม ประเมินผล.....๘๙	

บทที่ ๑

บทนำ

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เป็นการกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ของท้องถิ่นในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดผลที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายนโยบายที่ผู้บริหารท้องถิ่นได้กำหนด และนำเสนอไว้ต่อประชาชนก่อนกระบวนการเลือกตั้ง แต่อย่างไรก็ตาม ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นจะไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างยั่งยืน หากขาดการบูรณาการกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่จังหวัดในภาพรวม ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาที่ตอบสนองต่อปัญหา หรือศักยภาพในบางประเด็นจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในทุกระดับ ดังนั้นในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีการประสานยุทธศาสตร์การพัฒนาในทุกระดับ เพื่อให้การดำเนินงานประสานสอดคล้องและสนับสนุนกัน เพื่อแปลงนโยบายไปสู่การจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนา ในบทนี้จะได้นำเสนอประเด็นนโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด นโยบายการพัฒนาของจังหวัด และนโยบายการพัฒนาของอำเภอ ในรายละเอียดต่อไปนี้

๑. นโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

จากแนวคิดริเริ่มและนโยบายของ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน (นายโสภณ มีมั่ง) ซึ่งได้แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ได้วางกรอบนโยบายพัฒนาและการประสานความร่วมมือของท้องถิ่น แบ่งเป็น ๗ ด้าน ดังนี้

๑.๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม โดยการก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ และ ทางระบายน้ำ
- ๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร โดยการจัดหาแหล่งน้ำ ขุดลอก คลอง ลำห้วย การก่อสร้าง ฝาย อ่างเก็บน้ำ สระเก็บน้ำ รางระบายน้ำ ฯลฯ
- ๓) การให้บริการทางด้านโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ฯลฯ

๑.๒. ด้านสังคม

- ๑) พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในตำบลแม่ลานให้อยู่ดี มีสุข ยึดหลักตามพระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หลักเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ โดยการรับเบี้ยยังชีพอย่างทั่วถึง
- ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากร เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่ อปพร. ให้มีความเข้มแข็ง
- ๔) ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเยาวชน อสม. และกลุ่มสตรีทุกหมู่บ้าน
- ๕) ส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี การมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้นำหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน การเพิ่มประสิทธิภาพ ศักยภาพ
- ๖) รักษาความสะอาดพื้นที่รับผิดชอบองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน โดยการให้มิถังขยะที่ถาวรและที่ทิ้งขยะอย่างเป็นระบบ
- ๗) ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทุกชนิด

๑.๓. ด้านเศรษฐกิจ

- ๑) พัฒนาและส่งเสริมอาชีพหลัก อาชีพเสริม และ กลุ่มอาชีพ
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ และสร้างรายได้เสริมให้กับ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเยาวชน อย่างทั่วถึง
- ๓) พัฒนาและส่งเสริมให้มีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าพื้นบ้าน ที่มีอยู่ภายในหมู่บ้านและตำบล โดยการตั้งร้านค้าชุมชน เพื่อให้เงินหมุนเวียนภายในหมู่บ้านและตำบล

๑.๔. ด้านการศึกษา

- ๑) พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ
- ๒) ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาให้มีคุณภาพ
- ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนแก่ เด็กตั้งแต่ระดับปฐมวัยขึ้นไป ให้มีการศึกษาที่ดี มีคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมและสนับสนุนอาหารกลางวัน และอาหารเสริมนมแก่ เด็ก ตั้งแต่ระดับปฐมวัยเป็นต้นไป

๑.๕. ด้านศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี

- ๑) ส่งเสริมและบำรุงรักษาประเพณีของท้องถิ่นอย่างเหมาะสม
- ๒) ส่งเสริมและอนุรักษ์ ศาสนสถาน ที่เคารพบูชาของท้องถิ่นอย่างเหมาะสม
- ๓) ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนรู้จัก รักและหวงแหนในศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ของท้องถิ่น

๑.๖. ด้านสาธารณสุข

- ๑) ป้องกัน ควบคุม และระงับโรคติดต่อที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล
- ๒) สนับสนุนและประสานงานกับหน่วยงานหรือองค์กรด้านสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง
- ๓) ส่งเสริมให้คนในตำบลมีสุขภาพอนามัยที่ดี มีการออกกำลังกาย โดยการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในตำบลประจำปี

๑.๗. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๑) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในตำบล
- ๒) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้น โดยการจัดตั้งศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยภายในตำบล
- ๓) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน หมู่บ้าน และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม มลพิษ ขยะมูลฝอย และคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาป่า ที่สาธารณะ ฯลฯ

๒. กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน

- ๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
- ๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม
- ๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและการกีฬา
- ๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบสาธารณสุข
- ๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง-การบริหาร

๓. ประเด็นกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน

๑.๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

- ๑) แนวทางการพัฒนาปรับปรุงและพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดิน ที่สาธารณะในท้องถิ่น
- ๒) แนวทางการพัฒนาปรับปรุงและพัฒนา สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ถนน สะพาน รางระบายน้ำ
- ๓) แนวทางการพัฒนาปรับปรุงและพัฒนา ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์
- ๔) แนวทางการพัฒนาปรับปรุง พัฒนา และจัดหาแหล่งน้ำ
- ๕) แนวทางการจัดทำและวางระบบผังเมือง

๑.๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

- ๑) แนวทางการสร้างระบบเครือข่ายการตลาด การจัดตั้งตลาดกลางและศูนย์จำหน่ายสินค้าท้องถิ่น
- ๒) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพแก่ประชาชน
- ๓) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยเกื้อหนุนด้านเศรษฐกิจในท้องถิ่น
- ๔) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ ปัจจัยเกื้อหนุนด้านเศรษฐกิจในท้องถิ่น
- ๕) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

๑.๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม

- ๑) แนวทางการส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนาและการอนุรักษ์ฟื้นฟูสถานที่สำคัญในจังหวัดลำพูน
- ๒) แนวทางการสืบสาน อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) แนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๔) แนวทางการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมแก่ประชาชนในท้องถิ่น

๑.๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๑) แนวทางการสร้างจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) แนวทางการเฝ้าระวังและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) แนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔) แนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๑.๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและการกีฬา

- ๑) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาในท้องถิ่น
- ๒) แนวทางการปรับปรุงพัฒนาสถานศึกษาในท้องถิ่น
- ๓) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาในท้องถิ่น

๑.๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและการกีฬา

- ๑) แนวทางการสร้างเสริมสุขภาพแก่ประชาชน
- ๒) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาาระบบสาธารณสุข
- ๓) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรสาธารณสุข
- ๔) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพรท้องถิ่น

๑.๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง-การบริหาร

- ๑) แนวทางการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานองค์กร
- ๒) แนวทางการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพบุคลากรในองค์กร
- ๓) แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน
- ๔) แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น
- ๕) แนวทางการพัฒนาประชาธิปไตยและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น
- ๖) แนวทางการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ประเทศไทยมีความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองตอบ ต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของ คนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ ในระบบเศรษฐกิจยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าว ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ มีสาระสำคัญประกอบด้วยดังนี้

๑.ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ

๒.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้า นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๓.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม

๔.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ

๕.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

๖.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย ... “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และ มีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการ คมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า

การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และ ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับ และเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

เป้าหมายและประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เกราะ อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการ ของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ
๒. การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
๓. การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
๔. การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติ มากกว่าประโยชน์ส่วนตน
๕. การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็น ปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ
๖. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงการแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน
๗. การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
๘. การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้
๙. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทะเล
๑๐. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
๑๑. การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
๑๒. การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชนให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัย คุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ
๑๓. การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคาม ให้มีประสิทธิภาพ

๑๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ
๑๕. การเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
๑๖. การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
๑๗. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม
๑๘. การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม
๑๙. การบริหารจัดการความมั่นคงให้อื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ
๒๐. การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้อื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า
๒. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
๓. เกษตรปลอดภัย
๔. เกษตรชีวภาพ
๕. เกษตรแปรรูป
๖. เกษตรอัจฉริยะ
๗. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
๘. อุตสาหกรรมชีวภาพ
๙. อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
๑๐. อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
๑๑. อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
๑๒. อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ
๑๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
๑๔. ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
๑๕. ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
๑๖. ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

๑๗. ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
๑๘. ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค
๑๙. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
๒๐. เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
๒๑. สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
๒๒. เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
๒๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
๒๔. รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค
๒๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
๒๖. สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
๒๗. สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
๒๘. สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
๒๙. สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
๓๐. ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
๒. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
๓. การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการ เรียนการสอนในสถานศึกษา
๔. การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
๕. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
๖. การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
๗. การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม
๘. การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
๙. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
๑๐. ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย
๑๑. ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น
๑๒. ช่วงวัยแรงงาน
๑๓. ช่วงวัยผู้สูงอายุ
๑๔. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
๑๕. การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑
๑๖. การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่

๑๗. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท
๑๘. การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๑๙. การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และ การวางตำแหน่งของประเทศไทย
ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก
๒๐. การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
๒๑. การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ
๒๒. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
๒๓. การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ
๒๔. การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถ
พิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ
๒๕. การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถ ในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนา
เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ
๒๖. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
๒๗. การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ
๒๘. การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ
๒๙. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
๓๐. การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
๓๑. การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่
๓๒. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๓๓. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
๓๔. การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชน
ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๓๕. การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
๓๖. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๓๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ
๓๘. การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
๓๙. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ
๔๐. การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
๔๑. การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและ สวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๒. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
๓. ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
๔. กระจ่ายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
๕. เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ และควมริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
๖. สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม
๗. ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
๘. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
๙. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง
๑๐. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
๑๑. พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค
๑๒. กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
๑๓. จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัย และแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
๑๔. ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวาง ระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด
๑๕. สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๑๖. การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่
๑๗. การเสริมสร้างพลังทางสังคม
๑๘. สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม
๑๙. การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
๒๐. สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชา สังคมและภาคประชาชน
๒๑. ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
๒๒. สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
๒๓. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับ สังคมยุคดิจิทัล
๒๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการ จัดการตนเอง
๒๕. ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถใน การจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครั้ว การเงินและอาชีพ
๒๖. เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
๒๗. สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน
๒๘. สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
๒. เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
๔. อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
๕. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
๗. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
๘. เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
๙. ปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ
๑๐. ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไข ทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
๑๑. พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๑๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
๑๓. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
๑๔. มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๑๕. มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน ของภาครัฐและภาคเอกชน
๑๖. พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิด จากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
๑๗. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็น เมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
๑๘. จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมิโนเวศอย่างเป็น เอกภาพ
๑๙. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มี การบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน
๒๐. จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
๒๑. สงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดก ทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐาน วัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
๒๒. พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
๒๓. เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับ ความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ
๒๔. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒๕. พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำ ของประเทศ
๒๖. เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้าง มูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
๒๗. พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงาน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒๘. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
๒๙. พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร
๓๐. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ
๓๑. ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย
๓๒. พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย สิ่งแวดล้อม
๓๓. จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
๓๔. พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคต ประเทศ ด้านทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
๒. การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับ แนวหน้าของภูมิภาค
๓. ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้
๔. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
๕. ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ
๖. ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
๗. ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ในทุกระดับ
๘. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
๙. ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม

๑๐. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
๑๑. ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล
๑๒. ภาครัฐมีความทันสมัย
๑๓. องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
๑๔. พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย
๑๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
๑๖. ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
๑๗. บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ
๑๘. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๑๙. ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบ
๒๐. บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
๒๑. การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้
๒๒. การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบ แบบบูรณาการ
๒๓. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
๒๔. ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง
๒๕. มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
๒๖. การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
๒๗. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค
๒๘. บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลัก ประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
๒๙. ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอน ของการค้นหาความจริง
๓๐. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
๓๑. ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วม ของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
๓๒. พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

“พลิกโฉมประเทศไทยสู่สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สอง ของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมาย ของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียน ของ การพัฒนาที่ ผ่านมาตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัย และเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพล ต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิต ของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่มีความท้าทายของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศ ไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้ อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไข ระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุล ในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถ ในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคน และพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ประกอบต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนารุดหน้าอย่างที่พึง

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย ๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชน ประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง จากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคใหม่ และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคม ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติโดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่ บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติ ของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัย สนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับ การประยุกต์ใช้ องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม

13 หมายเหตุ เพื่อพลิกโฉมประเทศ

แบ่งตาม 4 มิติการพัฒนา

ประเทศไทย ๔.๐ โมเดลเศรษฐกิจใหม่ (Thailand ๔.๐)

“ไทยแลนด์ ๔.๐” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญสามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้ เพื่อให้เข้าใจ “ประเทศไทย ๔.๐” ขอไล่เรียงเพื่อให้เห็นภาพ คือ ประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมามีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ยุคแรก ขอเรียกว่า “ประเทศไทย ๑.๐” เน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน หมู หมา กา ไก่ เป็นต้น ยุคสอง ขอเรียกว่า “ประเทศไทย ๒.๐” เน้นอุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น และปัจจุบัน (๒๕๕๙) จัดอยู่ในยุคที่สาม ขอเรียกว่า “ประเทศไทย ๓.๐” เป็นอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิตและขาย ส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ กลั่นน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น แต่ ไทยในยุค ๑.๐ ๒.๐ และ ๓.๐ รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง อยู่อย่างนี้ไม่ได้ ต้องรีบพัฒนาเศรษฐกิจสร้างประเทศ จึงเป็นเหตุให้นำไปสู่ยุคที่สี่ให้รหัสใหม่ว่า “ประเทศไทย ๔.๐” ให้เป็นเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) มีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดภายใน ๕-๖ ปีนี้ คล้าย ๆ กับการวางภาพอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Makers” อังกฤษ “Design of Innovation” อินเดีย “Made in India” หรือ ประเทศเกาหลีใต้ที่วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy”

“ประเทศไทย ๔.๐” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น “ประเทศไทย ๔.๐” จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

ไทยแลนด์ ๔.๐ จะพัฒนาเพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สปา เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

ไทยแลนด์ ๔.๐ การพัฒนาประเทศภายใต้โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” จะสำเร็จ ใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อน ผ่านโครงการ บันทึกความร่วมมือ กิจกรรม หรือ งานวิจัยต่าง ๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่างๆ อันได้แก่ กลุ่มที่ ๑ การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณธ์การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนาคัลสเตอร์ ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต และการดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน กลุ่มที่ ๒ การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ กลุ่มที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและไมล์ การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ กลุ่มที่ ๔ การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ และกลุ่มที่ ๕ การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายอย่างเข้มข้น

โดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศภายใต้ “ประเทศไทย ๔.๐” เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” ที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในและระดับโลก เป็นแนวคิดทิศทางการพัฒนาประเทศเพื่อก้าวเข้าสู่โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” ของรัฐบาลในปัจจุบัน จะเป็นได้จริงแค่ไหนไม่ใช่คอยติดตามอย่างเดียว แต่ต้องช่วยกันทุกฝ่าย คนละไม้คนละมือตามภารกิจโดยเฉพาะคนในวงการศึกษาคิดว่านี่เป็นแสงสว่างจ้าทีเดียวที่จะทำให้ไทย หลุดพ้นจาก”ประเทศกำลังพัฒนา” กลายเป็น “ประเทศพัฒนาแล้ว” อย่างแท้จริง

นโยบายรัฐบาล ๑๑ ด้าน ประกอบด้วย

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามประเพณีการปกครองของไทย รัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวดในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้คนองปาก ยามใจ หรือประสงค์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ความเหลื่อมล้ำในสังคมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาความขัดแย้งและความเดือดร้อนทั้งหลายของประชาชน จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการดังนี้

๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคง แก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองการทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ

๓.๓ ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

๓.๔ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม

๓.๕ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

๓.๗ แก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรुक้าเขตป่าสงวนโดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รูก้าและออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกร

๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม รัฐบาลจะนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยมาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กัน ดังนี้

๔.๑ จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับ ความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุงและบูรณาการระบบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส

๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปมี โอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๔ พัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔.๕ ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน

๔.๖ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู

๔.๗ ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ

๔.๘ อนุรักษ์ ป่าไม้ และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย

๔.๙ สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล

๔.๑๐ ปลุกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพเพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะ ให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน รัฐบาลจะวางรากฐาน พัฒนา และเสริมความเข้มแข็งให้แก่การให้บริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง คุณภาพ และประสิทธิภาพ ดังนี้

๕.๑ วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดย ไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ

๕.๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมามากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้าง กลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับระบบการจ้างงาน

๕.๓ เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด

๕.๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิต

๕.๕ ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ

๕.๖ ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม

๕.๗ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข

๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศรัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

๖.๑ ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้น กำหนดภายในสิ้นปีนี้ และสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้

๖.๒ สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้

๖.๓ กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ

๖.๔ ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ

๖.๕ ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว
๖.๖ ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย
๖.๗ ในระยะต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกัน
๖.๘ แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล

๖.๙ ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท

๖.๑๐ ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน

๖.๑๑ บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา

๖.๑๒ ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคม

๖.๑๓ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจนและจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง

๖.๑๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

๖.๑๕ ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ

๖.๑๖ ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ

๖.๑๗ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๑๘ ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง

๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ ณ สิ้นปี ๒๕๕๘ จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก หากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ ให้พร้อม ดังนี้

๗.๑ เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาคอาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

๗.๒ พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับโดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมาก

๗.๓ พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพ แรงงานมีทักษะ และแรงงานไม่มีทักษะ

๗.๔ เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือ

๗.๕ ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อยกระดับ

๗.๖ พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้า

๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัย ดังนี้

- ๘.๑ สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศ
- ๘.๒ ส่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์
- ๘.๓ ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์
- ๘.๔ ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ
- ๘.๕ ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรม
๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ดังนี้
- ๙.๑ ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า
- ๙.๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน
- ๙.๓ ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้
- ๙.๔ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติ
- ๙.๕ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค
๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมหึมา ประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวก หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ การจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือยากง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้ว รัฐบาลจึงมีนโยบาย ดังนี้
- ๑๐.๑ ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น
- ๑๐.๒ ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก
- ๑๐.๓ ยกย่องสมรรถนะของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุก
- ๑๐.๔ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ
- ๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกในการรักษาคำสัตย์ของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต
- ๑๐.๖ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ
- ๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่าง ๆ
๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมในสังคมที่อารยะ การยึดหลักนิติธรรม ดังนี้
- ๑๑.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่น ๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ
- ๑๑.๒ เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว
- ๑๑.๓ ในระยะต่อไปจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

๑๑.๔ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการเร่งรัดการดำเนินคดีทุก
ขั้นตอนให้

๑๑.๕ ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็น
ธรรม

๑๑.๖ นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและ
ปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำพูน

- ๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
- ๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม
- ๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและการกีฬา
- ๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบสาธารณสุข
- ๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง-การบริหาร

ประเทศไทย ๔.๐ โมเดลเศรษฐกิจใหม่ (Thailand ๔.๐)

“ไทยแลนด์ ๔.๐” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญสามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้ เพื่อให้เข้าใจ “ประเทศไทย ๔.๐” ขอเล่าเรียงเพื่อให้เห็นภาพ คือ ประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมามีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ยุคแรก ขอเรียกว่า “ประเทศไทย ๑.๐” เน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน หมู หมา กา ไก่ เป็นต้น ยุคสอง ขอเรียกว่า “ประเทศไทย ๒.๐” เน้นอุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น และปัจจุบัน (๒๕๕๙) จัดอยู่ในยุคที่สาม ขอเรียกว่า “ประเทศไทย ๓.๐” เป็นอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิตและขาย ส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ ถังน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น แต่ ไทยในยุค ๑.๐ ๒.๐ และ ๓.๐ รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง อยู่อย่างนี้ไม่ได้ ต้องรีบพัฒนาเศรษฐกิจสร้างประเทศ จึงเป็นเหตุให้นำไปสู่ยุคที่สี่ให้รหัสใหม่ว่า “ประเทศไทย ๔.๐” ให้เป็นเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) มีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดภายใน ๕-๖ ปีนี้ คล้าย ๆ กับการวางภาพอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Makers” อังกฤษ “Design of Innovation” อินเดีย “Made in India” หรือประเทศเกาหลีใต้ที่วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy”

“ประเทศไทย ๔.๐” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” .เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น “ประเทศไทย ๔.๐” จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

ไทยแลนด์ ๔.๐ จะพัฒนาเพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สป้า เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

ไทยแลนด์ ๔.๐ การพัฒนาประเทศภายใต้โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” จะสำเร็จ ใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อน ผ่านโครงการ พันธกิจความร่วมมือ กิจกรรม หรือ งานวิจัยต่าง ๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่างๆ อันได้แก่ กลุ่มที่ ๑ การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณธ์การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนาคัลสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต และการดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน กลุ่มที่ ๒ การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ กลุ่มที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและไมล์ การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ กลุ่มที่ ๔ การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ และกลุ่มที่ ๕ การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายอย่างเข้มข้น

โดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศภายใต้ “ประเทศไทย ๔.๐” เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” ที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในและระดับโลก เป็นแนวคิดทิศทางการพัฒนาประเทศเพื่อก้าวเข้าสู่โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” ของรัฐบาลในปัจจุบัน จะเป็นได้จริงแค่ไหนไม่ใช่คอยติดตามอย่างเดียว แต่ต้องช่วยกันทุกฝ่าย คนละไม้คนละมือตามภารกิจโดยเฉพาะคนในวงการศึกษาคิดว่าเป็นแสงสว่างจ้าทีเดียวที่จะทำให้ไทย หลุดพ้นจาก”ประเทศกำลังพัฒนา” กลายเป็น “ประเทศพัฒนาแล้ว” อย่างแท้จริง

นโยบายรัฐบาล ๑๑ ด้าน ประกอบด้วย

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามประเพณีการปกครองของไทย รัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวดในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ยามใจหรือประสกร์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหา

อาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ความเหลื่อมล้ำในสังคมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาความขัดแย้งและความเดือดร้อนทั้งหลายของประชาชน จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการดังนี้

๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคง แก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองการทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ

๓.๓ ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

๓.๔ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม

๓.๕ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

๓.๗ แก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรुक้าเขตป่าสงวนโดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รูก้าและออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกร

๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม รัฐบาลจะนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยมาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กัน ดังนี้

๔.๑ จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุงและบูรณาการระบบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส

๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๔ พัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔.๕ ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน

๔.๖ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู

๔.๗ ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ

๔.๘ อนุรักษ์ พื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย

๔.๙ สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล

๔.๑๐ ปลุกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพเพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะ ให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน รัฐบาลจะวางรากฐาน พัฒนา และเสริมความเข้มแข็งให้แก่การให้บริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง คุณภาพ และประสิทธิภาพ ดังนี้

๕.๑ วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพ โดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ

๕.๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้าง กลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับระบบการจ้างงาน

๕.๓ เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด

๕.๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิต

๕.๕ ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ

๕.๖ ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม

๕.๗ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข

๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศรัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

๖.๑ ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ยังคงอยู่ก่อนที่จะพ้น กำหนดภายในสิ้นปีนี้ และสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้

๖.๒ สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้

๖.๓ กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ

๖.๔ ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ

๖.๕ ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว

๖.๖ ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย

๖.๗ ในระยะต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกัน

๖.๘ แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่และปัญหาขาดแคลน น้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล

๖.๙ ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท

๖.๑๐ ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน

๖.๑๑ บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา

๖.๑๒ ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคม

๖.๑๓ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงาน ระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจนและจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง

๖.๑๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐบาลให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และ ตรวจสอบได้

๖.๑๕ ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ

๖.๑๖ ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ

๖.๑๗ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๑๘ ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง

๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ ณ สิ้นปี ๒๕๕๘ จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก หากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ ให้พร้อม ดังนี้

๗.๑ เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาคอาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

๗.๒ พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับโดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมาก

๗.๓ พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพ แรงงานมีทักษะ และแรงงานไม่มีทักษะ

๗.๔ เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือ

๗.๕ ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อยกระดับ

๗.๖ พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้า

๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัย ดังนี้

๘.๑ สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศ

๘.๒ เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์

๘.๓ ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์

๘.๔ ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ

๘.๕ ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรม

๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ดังนี้

๙.๑ ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

๙.๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๙.๓ ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้

๙.๔ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติ

๙.๕ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค

๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมโหฬาร ประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนคุณพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวก หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ การจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือยากง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้ว รัฐบาลจึงมีนโยบาย ดังนี้

๑๐.๑ ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑๐.๒ ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก

๑๐.๓ ยกย่องสมรรถนะของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุก

๑๐.๔ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ

๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกในการรักษาคำสัตย์ของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต

๑๐.๖ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ

๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่าง ๆ

๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมในสังคมที่อารยะ การยึดหลักนิติธรรม ดังนี้

๑๑.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่น ๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ

๑๑.๒ เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว

๑๑.๓ ในระยะต่อไปจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

๑๑.๔ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุกขั้นตอนให้

๑๑.๕ ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม

๑๑.๖ นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ

นโยบายและแนวทางขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการ “ไทยนิยม ยั่งยืน” โครงการไทยนิยม ยั่งยืน มุ่งขับเคลื่อนงานสำคัญ ๑๐ เรื่อง ดังนี้ ๑) สัญญาประชาคมผูกใจไทยเป็นหนึ่ง ด้วยการสร้างความสามัคคี ประองดอง จัดให้มีการทำสัญญาประชาคมให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพื่อรับรู้และปฏิบัติตามร่วมกัน ๒) คนไทยไม่ทิ้งกัน ด้วยการดูแลผู้มีรายได้น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่ลงทะเบียนโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ ๓) ชุมชนอยู่ดีมีสุข ด้วยการพัฒนาความเป็นอยู่ อาชีพ และรายได้ให้แก่ ประชาชน ผ่านการปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตร และการท่องเที่ยว โดยชุมชน ๔) วิถีไทยวิถีพอเพียง ด้วยการส่งเสริมให้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต รวมทั้งเสริมสร้างวินัยการออมในทุกช่วงอายุ ๕) รู้สิทธิ รู้หน้าที่ รู้กฎหมาย ด้วยการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่อง สิทธิ หน้าที่ และกฎหมาย เพื่อการเป็นพลเมืองที่ดี ๖) รู้กลไกการบริหารราชการ ด้วยการให้ความรู้แก่ประชาชน ทั้งเรื่องกลไกการบริหารราชการแผ่นดินแต่ละระดับ และการบริหารงบประมาณ ที่มุ่งประโยชน์แก่ประชาชน ๗) รู้รักประชาธิปไตยไทยนิยม ด้วยการให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข และหลักธรรมาภิบาล ๘) รู้เท่าทันเทคโนโลยี ด้วยการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับเทคโนโลยี ให้ความสำคัญต่อการเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้องผ่านโครงการสำคัญ เช่น เน็ตประชารัฐ เป็นต้น ๙) ร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติด ด้วยการบูรณาการทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างครบวงจร และ ๑๐) งานตามภารกิจของส่วนราชการ/หน่วยงาน (Function)

แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดลำพูน ๔ ปี รอบใหม่ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนด รวมทั้งการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๕๑

แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีการทบทวนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาภาค รวมทั้งสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาในระยะ ๕ ปี ให้มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพและสามารถขับเคลื่อนให้บรรลุยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ จึงกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน

๑. วิสัยทัศน์ : เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง

๑.๑ นิยามวิสัยทัศน์

“เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง” หมายถึง “ประชาชนในจังหวัดลำพูนมีความสุขจากคุณภาพชีวิต และอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี”

๑.๒ ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

- (๑) ตัวชี้วัดความสุข
- (๒) ตัวชี้วัดความพอเพียง

โดยการวัดความสุขของประชาชนในจังหวัดจากคุณภาพชีวิต อ้างอิงตัวชี้วัดที่ปรับปรุงจากดัชนีคุณภาพชีวิตของคณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน พชช. (๒๕๕๘) ซึ่งสามารถใช้ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐาน และได้นำเอาแนวคิดคุณภาพชีวิต (quality of life) ของ OECD (The Organization for Economic Co-operation and Development) มาปรับปรุงให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของจังหวัดลำพูน โดยแบ่งออกเป็น ๕ หมวด ดังนี้

- ๑) ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน
- ๒) การพัฒนาทุนมนุษย์
- ๓) การเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- ๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) คุณธรรมและความสามัคคีของคนในสังคม

มีรายละเอียดตัวชี้วัดภายในแต่ละหมวดแยกตามประเด็นความสุขและความพอเพียง ดังนี้

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาจังหวัดลำพูน พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ตัวชี้วัด	ความสุข	ความพอเพียง
หมวดที่ ๑ ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (Basic living needs)		
๑.๑ ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA	✓	✓ (มีภูมิคุ้มกัน)
๑.๒ ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง น้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ไฟฟ้า และ อินเทอร์เน็ต	✓	✓ (มีภูมิคุ้มกัน)
๑.๓ ร้อยละของครัวเรือนที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ถูก สุขลักษณะ และ ไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	✓	✓ (มีภูมิคุ้มกัน)
๑.๔ ร้อยละของครัวเรือนที่มีความอบอุ่น ภูมิคุ้มกัน และ มีความปลอดภัย ในชีวิตและ ทรัพย์สิน	✓	✓ (มีภูมิคุ้มกัน)
หมวดที่ ๒ การพัฒนาทุนมนุษย์ (Human capital development)		
๒.๑ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุระหว่าง ๑๕-๕๙ ปี	✓	✓ (มีความรู้)
๒.๒ ร้อยละเด็กจบการศึกษาบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้ เรียนต่อและยังไม่มีการ ทำงาน ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	✓	✓ (มีความรู้)
๒.๓ สัดส่วนคนอายุ ๑๕ -๖๐ ปีเต็ม อ่าน เขียน ภาษาไทย และคิดเลข อย่างง่ายได้	✓	✓ (มีความรู้)
๒.๔ ผลผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)	✓	
หมวดที่ ๓ การเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (Economic Growth and Stability)		
๓.๑ อัตรารายได้ของครัวเรือนต่อหัวเฉลี่ย (บาท/คน/ครัวเรือน)	✓	
๓.๒ อัตราการออมของครัวเรือนต่อหัวเฉลี่ย (บาท/คน/ครัวเรือน)		✓ (พอประมาณ)
๓.๓ อัตราส่วนหนี้ต่อรายได้ของครัวเรือนเฉลี่ย* (ร้อยละ)		✓ (พอประมาณ)
๓.๔ อัตราการว่างงาน* (ร้อยละ)	✓	
๓.๕ สัดส่วนของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (ร้อยละ)	✓	
๓.๖ ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ (ค่าสัมประสิทธิ์ จีนิ)	✓	
หมวดที่ ๔ การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม (Energy & Environmental Preservation)		
๔.๑ อัตราเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าในจังหวัด	✓	
๔.๒ สัดส่วนปริมาณขยะในจังหวัดต่อประชากร	✓	
๔.๓ สัดส่วนการใช้ไฟฟ้า และ น้ำมันเชื้อเพลิงของครัวเรือน		✓ (พอประมาณ)
๔.๔ สัดส่วนการใช้ไฟฟ้า และ น้ำมันเชื้อเพลิงของอุตสาหกรรม		✓ (พอประมาณ)
หมวดที่ ๕ คุณธรรมและความสามัคคีของคนในชุมชน (Community Moral and Solidarity)		
๕.๑ จำนวนหมู่บ้านศีล ๕ ตัวอย่าง	✓	✓ (มีคุณธรรม)
๕.๒ จำนวนคนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะประโยชน์	✓	✓ (มีคุณธรรม)
๕.๓ สัดส่วนผู้สูงอายุ คนพิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว หรือ สังคม	✓	✓ (มีคุณธรรม)

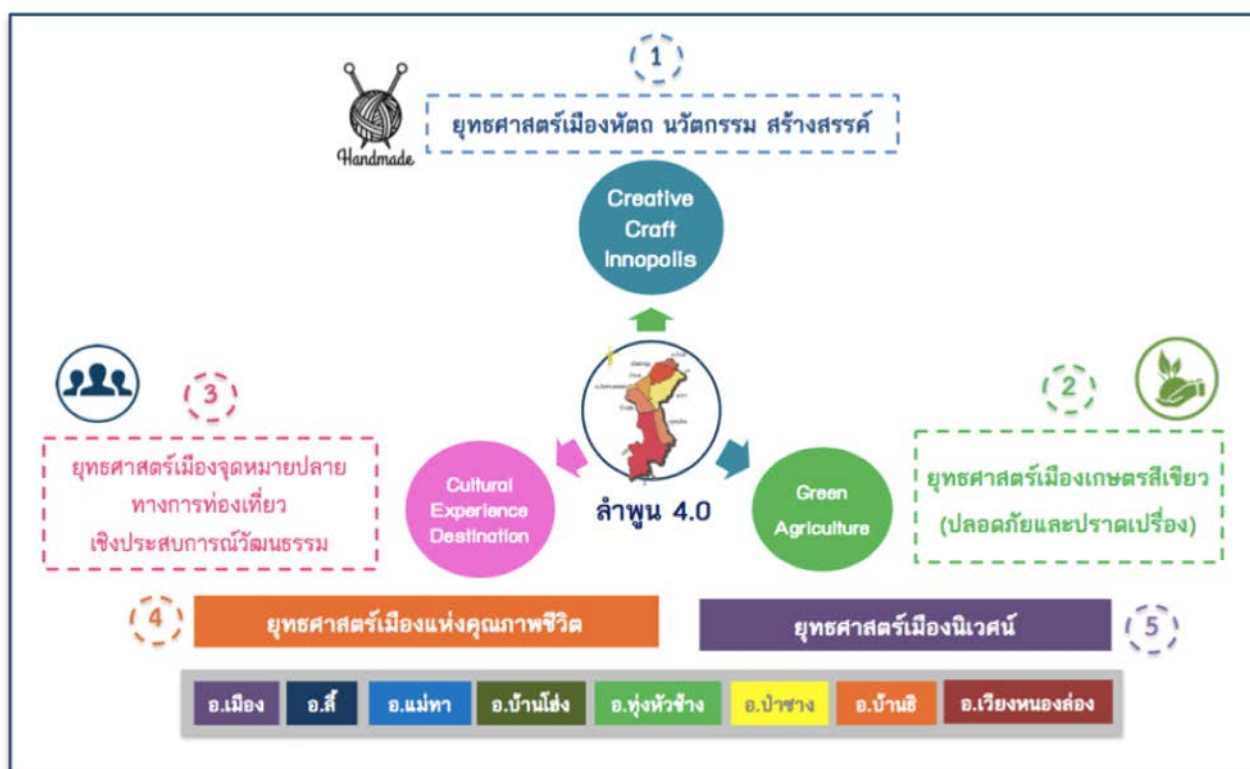
๒. พันธกิจ (Missions)

ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดลำพูน ปี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ มีพันธกิจ ๖ ด้าน ดังนี้

- (๑) ส่งเสริม ยกระดับ และ พัฒนาหัตถกรรมในจังหวัดลำพูน ด้วยนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์
- (๒) สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยมาตรฐานความปลอดภัย อย่างปลอดภัย
- (๓) สร้างมูลค่าเพิ่มและกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดลำพูน บนฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
- (๔) ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในจังหวัดลำพูน อย่างเท่าเทียม
- (๕) อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล
- (๖) พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ยกระดับสรรถนะของบุคลากรให้มีคุณภาพ บูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของจังหวัด

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategies) (เรียงตามลำดับความสำคัญ)

- (๑) เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)
- (๒) เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agricultural City)
- (๓) เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)
- (๔) เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)
- (๕) เมืองนิเวศน์ (Eco - Town)

๔. เป้าประสงค์รวม

- เป้าประสงค์ ๑ การเติบโตของรายได้ของครัวเรือน (household income) และการจ้างงาน (employment) ที่เกิดจากการพัฒนาสินค้าหัตถกรรมด้วยความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
- เป้าประสงค์ ๒ การเติบโตของรายได้ของครัวเรือน (household income) และการจ้างงาน (employment) ที่เกิดจากการพัฒนาสินค้าเกษตรที่ได้รับการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและเทคโนโลยี
- เป้าประสงค์ ๓ การเติบโตของรายได้ของครัวเรือน (household income) และการจ้างงาน (employment) ที่เกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม
- เป้าประสงค์ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย (ปฐมวัย แรงงาน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส)
- เป้าประสงค์ ๕ เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕. จุดเน้นตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดลำพูนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงได้มีการกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาให้จังหวัดลำพูนมีความได้เปรียบในการแข่งขัน ตามจุดเด่นของจังหวัด และสอดคล้องกับบริบทภายนอก ที่เป็นโอกาสในการพัฒนาจังหวัดลำพูน จึงมีการกำหนดจุดเน้นตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic positioning) ใน ๓ ด้าน ดังนี้

๑. เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)
๒. เมืองเกษตรปลอดภัย (Safe Agriculture)
๓. เมืองจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม

๖. ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายการพัฒนา และกลยุทธ์

๖.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)

๖.๑.๑ ที่มาและทิศทางในการพัฒนา :

จังหวัดลำพูนมีศักยภาพและความโดดเด่นทางด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ที่สืบทอดมายาวนานโดยปัจจุบันยังมีการถ่ายทอดภูมิปัญญา จนเป็นสินค้าหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์ โดยเฉพาะผ้าฝ้ายทอมือพื้นบ้านของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ อาทิ ผ้าฝ้ายยกดอก ผ้าฝ้ายลายโบราณ ผ้าทอกระเบื้อง ผ้าทอไทลื้อ และผ้าไหมยกดอกอันเป็นที่ยอมรับ และได้รับการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และมีการอนุรักษ์ ถ่ายทอดสู่คนรุ่นถัดไปผ่านสถาบันผ้าทอมือหรือศูนย์ และกลุ่มวัฒนธรรมพื้นบ้านในอำเภอต่างๆ นอกจากนี้ยังมีฝีมือ ด้านงานไม้แกะสลัก และอีกมากมาย ภายใต้การผลักดันผ่านผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ผลิตภัณฑ์เด่น สินค้าลำพูนแบรนด์ สร้างรายได้ปีละไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท

จากศักยภาพดังกล่าว จึงสนับสนุนส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า หัตถอุตสาหกรรม และนำนวัตกรรมมาใช้พัฒนาสินค้าหัตถอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขัน และสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเฉพาะการเป็นศูนย์กลางของผ้าทอ และสินค้าหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์

๖.๑.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) จำนวนสถานศึกษาที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนด้านหัตถอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ (ค่าเป้าหมายร้อยละ ๖.๒๕ ต่อปี)

(๒) จำนวนผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาสู่ตลาดรูปแบบใหม่เชิงนวัตกรรมสร้างสรรค์ ๒๔ ผลิตภัณฑ์ (ค่าเป้าหมาย ๖ ผลิตภัณฑ์ต่อปี)

(๓) จำนวนผู้ผลิต/ผู้ประกอบการหัตถอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการตลาดนวัตกรรมสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ จำนวน ๑๐๐ คน (ค่าเป้าหมาย ๒๕ คนต่อปี)

(๔) ยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ OTOP และผลิตภัณฑ์จังหวัดเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (ค่าเป้าหมายร้อยละ ๒.๕ ต่อปี)

๖.๑.๓ กลยุทธ์

๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่บุคลากรและผู้ประกอบการ โดยการจัดการองค์ความรู้และทักษะการบริหารจัดการ

๒. พัฒนาระบบการผลิตด้วยนวัตกรรม

๓. สร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาด โดยการบริหารจัดการด้านการตลาดในเชิงรุก

๖.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agriculture)

๖.๒.๑ ที่มาและทิศทางในการพัฒนา :

ศักยภาพในภาคการเกษตร ถือว่าจังหวัดลำพูนเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ทั้งพืชไร่ พืชสวน (ลำไย มะม่วง ข้าว พืชผัก) สินค้าปศุสัตว์ (สุกร โคเนื้อ) และโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป เอื้อต่อการเป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรสีเขียวซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการของกลุ่มผู้บริโภค แต่เกษตรกรยังขาดพื้นฐานและการให้ความสำคัญในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการพัฒนาแหล่งน้ำและที่ดินและปัจจัยการผลิตอื่นๆ ตลอดจนการพัฒนาสมรรถนะเกษตรกรให้ก้าวไปสู่เกษตรกรปราดเปรี๊อง (smart farmers) การรวมกลุ่มการผลิตในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่ ตลอดจนการสร้างทิศทางการเพาะปลูกและพัฒนาคุณภาพลำไยลำพูนให้มีทิศทางทางการตลาดที่ชัดเจน ได้แก่ การผลิตลำไยคุณภาพผลโตเพื่อการแปรรูป และการผลิตลำไยปลอดภัยและอินทรีย์ เพื่อพัฒนาสู่ลำไยพรีเมียม สำหรับการจำหน่ายเพื่อการบริโภคสด (โดยการอนุรักษ์ พันธุ์ลำไยลำพูนที่เป็นที่รู้จัก คือ พันธุ์สีชมพู พันธุ์เปี้ยวเขียว และพันธุ์แก้ว) การสร้างกลไกการผลิตและการตลาดแบบครบวงจร โดย smart farmers และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสนับสนุนการผลิตตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันและมูลค่าเพิ่มทางการตลาด

๖.๒.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) จำนวนแปลงลำไยที่ได้รับการรวมกลุ่มการผลิตในรูปแบบแปลงใหญ่เพื่อการแปรรูปเพิ่มขึ้น จำนวน ๘๐๐ ไร่ (ค่าเป้าหมาย จำนวน ๒๐๐ ไร่ต่อปี)

(๒) จำนวนการขยายพื้นที่เพาะปลูกลำไยพันธุ์พื้นเมือง (พันธุ์สีชมพู พันธุ์เปี้ยวเขียวและพันธุ์แก้ว) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเป็นลำไยพรีเมียมรองรับการตลาดเพื่อการบริโภคสดเพิ่มขึ้นจำนวน ๒๐๐ ไร่ (ค่าเป้าหมาย จำนวน ๕๐ ไร่ต่อปี)

(๓) จำนวนพื้นที่เพาะปลูกข้าวพันธุ์ดีเพิ่มขึ้น ๑,๐๐๐ ไร่ (ค่าเป้าหมาย ๒๕๐ ไร่ต่อปี)

(๔) ความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายผู้ผลิต/ผู้ประกอบการสินค้าพืชผักเกษตรปลอดภัย/สินค้าเกษตรอินทรีย์ผลิตภัณฑ์แปรรูปทางการเกษตรจังหวัดลำพูนเพิ่มขึ้น ๒๐๐ ราย (ค่าเป้าหมาย ๕๐ รายต่อปี)

(๕) รายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัย/สินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลผลิตทางการเกษตรจังหวัดลำพูนเพิ่มขึ้นปีละ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๖) จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรมเกษตรสีเขียวเพิ่มขึ้น ๑,๐๐๐ คน (ค่าเป้าหมาย ๒๕๐ คนต่อปี)

๖.๒.๓ กลยุทธ์

๑. พัฒนาปัจจัยการผลิตเพื่อรองรับเกษตรสีเขียว

๒. พัฒนาระบบเกษตรสีเขียวด้วยนวัตกรรม

๓. สร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาด โดยการบริหารจัดการด้านการตลาดในเชิงรุก

๖.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)

๖.๓.๑ ที่มาและทิศทางในการพัฒนา :

จังหวัดลำพูนมีความโดดเด่นทางด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่สืบทอดมายาวนาน และมีความโดดเด่นของการเป็นเมืองโบราณที่มีอายุ ๑,๓๐๐ กว่าปี ยังคงมีแหล่งโบราณสถาน และความเป็นมาที่น่าสนใจ นับได้ว่าเป็นแหล่งเรียนรู้ต้นธารแห่งอารยธรรมของล้านนา หรือบางท่านก็เรียกว่า แสงแรกแห่งล้านนา มีศักยภาพในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและเกษตร เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางในการพัฒนาที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ จึงมุ่งเน้นพัฒนาการเป็นเมืองที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมและการเป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษางานเชิงวัฒนธรรม และเพื่อให้การขับเคลื่อนบรรลุตามยุทธศาสตร์จึงมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้ความสามารถ ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรมล้านนา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคเพื่อการท่องเที่ยวที่สะดวกปลอดภัย พัฒนาแผนการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวตามปฏิทินงานที่สำคัญในรอบปี ส่งเสริมและพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม รองรับการท่องเที่ยวแบบพำนักรีสอร์ทแบบระยะสั้นและระยะยาว ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างประสบการณ์ ที่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือน และเชื่อมโยงการตลาดเชิงบูรณาการร่วมกับ ททท. และภาคเอกชน เพื่อสร้างความโดดเด่นและจุดสนใจในการพัฒนาสู่จุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม

๖.๓.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑) จำนวนผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรอบรมด้านการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ วัฒนธรรม จำนวน ๓๖๐ คน (ค่าเป้าหมาย ๙๐ คนต่อปี)
- (๒) จำนวนโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของ ลำพูน ๑๒ เดือน ๑๒ โปรแกรม
- (๓) จำนวนชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตวัฒนธรรมได้รับการพัฒนา ๘ ชุมชน (ค่าเป้าหมาย ๒ ชุมชนต่อปี)
- (๔) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ (ค่าเป้าหมายร้อยละ ๑.๒๕ ต่อปี)
- (๕) ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่จังหวัดลำพูนเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ (ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๑.๒๕ ต่อปี)

๖.๒.๓ กลยุทธ์

- (๑) สร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ วัฒนธรรม เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ธรรมชาติและเกษตร
- (๒) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม และการจัดการความรู้เพื่อการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
- (๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐานรองรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มวัย
- (๔) พัฒนาช่องทางการตลาดและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๖.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

๖.๔.๑ ที่มาและทิศทางในการพัฒนา :

ถึงแม้ว่าลำพูนจะเป็นจังหวัดเล็กๆ แต่สภาพความหลากหลายทางสังคมและการเป็นจุดเชื่อมต่อของจังหวัดใกล้เคียง และมีโครงข่ายการคมนาคมที่เชื่อมโยงทุกด้านของพื้นที่ ประกอบกับประชากรแรงงานของโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน ๙๐๐ กว่าโรงงาน กลุ่มแรงงานชาวต่างชาติภาคการเกษตรตามฤดูกาลผลิต จังหวัดลำพูนจึงมีประชากรแฝงเพิ่มขึ้นจำนวนเกือบ ๑๐๐,๐๐๐ คน และช่วงอายุของประชาชนชาวจังหวัดลำพูนที่เข้าสู่วัยผู้สูงอายุเป็นจำนวนมาก การพัฒนาคนในทุกช่วงวัย และการสร้างความมั่นคงปลอดภัยให้แก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่ทุกกลุ่มจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อที่จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

๖.๔.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) จำนวนชุมชนที่มีระบบการดูแลผู้สูงอายุและพิการโดยชุมชนแบบบูรณาการเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓๖ แห่ง (ค่าเป้าหมาย จำนวน ๙ แห่งต่อปี)

(๒) จำนวนนักเรียนเยาวชนที่ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะและส่งเสริมพัฒนาอาชีพเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔ (ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๑ ต่อปี)

(๓) จำนวนชุมชนต้นแบบในการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ จากจำนวนตำบลทั้งสิ้น ๕๑ ตำบล (ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๒.๕ ต่อปี)

(๔) จำนวนเครือข่ายสหวิชาชีพและภาคประชาชนต่อต้านการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้น ๘ เครือข่าย (ค่าเป้าหมาย ๒ เครือข่ายต่อปี)

(๕) สัดส่วนของปัญหาสังคมด้านคดียาเสพติดลดลงร้อยละ ๒.๕ (ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๐.๖๒๕ ต่อปี)

(๖) จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนได้รับการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ (ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๕ ต่อปี)

๖.๔.๓ กลยุทธ์

(๑) ปลุกจิตสำนึกรักบ้านและชุมชน เพื่ออนุรักษ์วิถีชีวิตท้องถิ่นที่ดั้งเดิม

(๒) สร้างโอกาสและพัฒนาพัฒนาภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มวัย

(๓) พัฒนาสังคมน่าอยู่ สู่ความยั่งยืน

๖.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาสู่เมืองนิเวศน์ (Eco-town)

๖.๕.๑ ที่มาและทิศทางในการพัฒนา :

จังหวัดลำพูนถือว่ามีความหลากหลายและสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่ในห้วงที่ผ่านมาจำนวนพื้นที่ป่าไม้ยังอยู่ในค่าเฉลี่ยในระดับเกณฑ์กลางของค่ามาตรฐานที่กำหนด ประกอบกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำยังไม่เป็นระบบเท่าที่ควร อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งในเขตและนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจำนวน ๙๐๐ กว่าโรงงาน จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นพื้นฐานการพัฒนาของจังหวัด อย่างยั่งยืนต่อไป

๖.๕.๒ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น ๔๐๐ ไร่
(ค่าเป้าหมาย ๑๐๐ ไร่ต่อปี)

(๒) มีการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งน้ำ (แม่น้ำ ลำคลอง ห้วย ฝาย ระบบส่งน้ำ) เพิ่มขึ้น ๘๐ แห่ง (ค่าเป้าหมาย ๒๐ แห่งต่อปี)

(๓) ผลการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (ค่า PM๑๐, จุด Hotspot, จำนวนวันที่อากาศโปร่งใส)

(๔) จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น ๓๒๐ ราย (ค่าเป้าหมาย ๘๐ รายต่อปี)

(๕) จำนวนเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยธรรมชาติเพิ่มขึ้น ๑๖ เครือข่าย (ค่าเป้าหมาย จำนวน ๔ เครือข่ายต่อปี)

๖.๕.๓ กลยุทธ์

(๑) อนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีคุณค่า

(๒) เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็งในการดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๓) การใช้นวัตกรรมเพื่อการบริหารจัดการและเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนและ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดลำพูน

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดลำพูน

“ลำพูน : นครแห่งทุนทางวัฒนธรรมชุมชน”

(Lamphun : The City of Community Cultural Capital, LCC)

- พันธกิจ

พันธกิจด้านการเตรียมเมือง

พันธกิจที่ ๑. ด้านการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถประชาชนบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชน : การพัฒนา ศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถประชาชนบนรากฐานวัฒนธรรมชุมชน ความเชื่อ ศรัทธาและความรู้ พัฒนาระบบ บริหารจัดการ พัฒนาสมรรถนะบุคลากรให้มีคุณภาพมีประสิทธิภาพ ให้เป็นสังคมแห่งคุณภาพ สุข สงบ เข้มแข็ง เชื่อมโยงฐานความรู้ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาในทุกมิติของสังคม

พันธกิจด้านการแต่งเมือง

พันธกิจที่ ๒ ด้านการพัฒนาภูมิโนเวศวัฒนธรรมและอารยสถาปัตย์ : การพัฒนาภูมิโนเวศวัฒนธรรม ชุมชนบนฐานอารยธรรม “หริภุญชัย” (ความเชื่อและความศรัทธาในพระพุทธศาสนา) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ สอดคล้องตามผังเมือง โดยต้องรักษารากและคุณค่าวัฒนธรรมไว้ อนุรักษ์ พื้นฟู และสร้างความมั่นคง สมดุลของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม โดยใช้ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแนวทางการจัดการ แบบชุมชนเป็นฐาน เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจด้านการเปิดเมือง

พันธกิจที่ ๓. ด้านการพัฒนาเมืองวัฒนธรรมสู่เศรษฐกิจชุมชนสร้างสรรค์ : การพัฒนาให้เป็น ศูนย์กลางและผู้นำเรื่องการจัดการทุนวัฒนธรรมชุมชนเพื่อความยั่งยืน ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น สู่เศรษฐกิจ สี เขียว และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว หัตถอุตสาหกรรม โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรม ชุมชนเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ เน้นฐานการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ส่งผล กระทบ ทางลบต่อวิถีชีวิต และความหลากหลายทางชีวภาพของชุมชน

- เป้าประสงค์

สร้างคุณค่าให้ชุมชนเห็นประโยชน์ทุนทางวัฒนธรรมชุมชน เพิ่มมูลค่า นำทุนทางวัฒนธรรมชุมชน ไปใช้สร้าง ความมั่งคั่งและแบ่งปันผลประโยชน์แก่คนในชุมชน และการจัดการตนเองแล้วส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น

- ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถประชาชนบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรม ชุมชน มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรอปท./ชุมชน และประชาชนในท้องถิ่นในการจัดการตนเอง
๒. พัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประชาชน
๓. เสริมพลังและสร้างโอกาสความเท่าเทียมในสังคม

๔. ท้องถิ่นธรรมาภิบาล การบริหารจัดการและการมีส่วนร่วม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาภูมินิเวศวัฒนธรรมและอารยสถาปัตย์ มีแนวทาง การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สอดคล้องกับภูมิสถาปัตย์
๒. พัฒนาภูมิทัศน์ อาคาร สถานที่ บนพื้นฐานภูมินิเวศวัฒนธรรม
๓. พัฒนาให้เป็นเมืองสีเขียว และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. พัฒนาผังเมืองบนพื้นฐานภูมินิเวศวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาเมืองวัฒนธรรม ส่งเสริมธุรกิจชุมชนสร้างสรรค์ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. สร้างคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น ทunesทางวัฒนธรรมชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจชุมชน
๒. สร้างสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม ทำการตลาด สร้างภาพลักษณ์สู่สากล
๓. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการค้าการลงทุน และระบบฐานข้อมูล
๔. ศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม

- กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถประชาชนบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชน

พันธกิจที่ ๑ ด้านการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถประชาชนบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชน :
การพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถประชาชนบนรากฐานวัฒนธรรมชุมชน ความเชื่อ ศรัทธาและความรู้ พัฒนาระบบบริหารจัดการ พัฒนาสมรรถนะบุคลากรให้มีคุณภาพมีประสิทธิภาพ ให้เป็นสังคมแห่งดุลยภาพ สุข สงบ เข้มแข็ง เชื่อมโยงฐานความรู้ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาในทุกมิติของสังคม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
ชุมชนมีการจัดการตนเองได้	๑. ครอบครัวยั่งยืน
	๒. คราวเรือนในชุมชนไม่โยกย้ายถิ่นฐาน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรอปท./ชุมชน และประชาชนในท้องถิ่นในการจัดการตนเอง	๑. จำนวนประชาชนที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและเข้าใจทุนทางวัฒนธรรมชุมชน	ทุกส่วนราชการ
	๒. จำนวนประชาชนที่รู้จักสัญลักษณ์ การขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมชุมชนด้วยวิถีศรัทธา งานหน้าหมู่บ้าน	ทุกส่วนราชการ
๒. พัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ	ระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนาศักยภาพและการเพิ่มขีดความสามารถประชาชน	ทุกส่วนราชการ

ประชาชน		
๓. เสริมพลังและสร้างโอกาสความเท่าเทียมในสังคม	๑. ระดับความพึงพอใจต่อการจัดระบบบริการสาธารณะของอบจ.ลำพูนด้านคนพิการและผู้ด้อยโอกาส	สำนักปลัดฯ
	๒. ระดับความพึงพอใจต่อการจัดระบบบริการสาธารณะด้านน้ำอุปโภคบริโภคของอบจ.ลำพูน	กองช่าง
๔. ท้องถิ่นธรรมาภิบาล การบริหารจัดการและการมีส่วนร่วม	ระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนาท้องถิ่น	ทุกส่วนราชการ

ความเชื่อมโยง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถประชาชนบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชน มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น สู่มืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาสู่เมืองวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวแบบสมดุลและยั่งยืน

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาภูมินิเวศวัฒนธรรมและอารยสถาปัตย์

พันธกิจที่ ๒ ด้านการพัฒนาภูมินิเวศวัฒนธรรมและอารยสถาปัตย์ : การพัฒนาภูมินิเวศ-วัฒนธรรมชุมชนบนฐานอารยธรรม “หริภุญชัย” (ความเชื่อและความศรัทธาในพระพุทธศาสนา) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สอดคล้องตามผังเมือง โดยต้องรักษารากและคุณค่าวัฒนธรรมไว้ อนุรักษ์ ปั่นฟู และสร้างความมั่นคง สมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม โดยใช้ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแนวทางการจัดการแบบชุมชนเป็นฐาน เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน	ความสำเร็จในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สอดคล้องกับภูมิสถาปัตย์	๑. ระดับความพึงพอใจต่อการจัดระบบบริการสาธารณะของอบจ.ลำพูนด้านโครงสร้างพื้นฐาน	กองช่าง
	๒. ระดับความพึงพอใจต่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนโดยใช้แนวทางวิถีชุมชนบ้านหมู๋	
๒. พัฒนาภูมิทัศน์ อาคาร สถานที่ บนพื้นฐานภูมินิเวศวัฒนธรรม	จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	กองช่าง
๓. พัฒนาให้เป็นเมืองสีเขียว และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑. จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรอินทรีย์และปลอดภัย	ทุกส่วนราชการ
	๒. ระดับความสำเร็จการดำเนินงานเมืองสีเขียว	ทุกส่วนราชการ

๔. พัฒนาผังเมืองบนพื้นฐานภูมิโนเวศวัฒนธรรม	ระดับความพึงพอใจต่อการปรับปรุงผังเมืองรวมจังหวัดลำพูน	กองช่าง
--	---	---------

ความเชื่อมโยง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาภูมิโนเวศวัฒนธรรมและอารยสถาปัตย์ มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรสู่เมืองเกษตรปลอดภัย การพัฒนาอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจชุมชนสู่เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรสู่เมืองเกษตรปลอดภัย

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : _การพัฒนาเมืองวัฒนธรรม สู่เศรษฐกิจชุมชนสร้างสรรค์

พันธกิจที่ ๓ ด้านการพัฒนาเมืองวัฒนธรรม สู่เศรษฐกิจชุมชนสร้างสรรค์ : การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางและผู้นำเรื่องการจัดการทุนวัฒนธรรมชุมชนเพื่อความยั่งยืน ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจ สู่เศรษฐกิจสีเขียว และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว หัตถอุตสาหกรรม โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมชุมชนเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ เน้นฐานการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต และความหลากหลายทางชีวภาพของชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์
เป็นศูนย์กลางและผู้นำเรื่องการจัดการทุนทางวัฒนธรรมชุมชน	ความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายทุนทางวัฒนธรรมชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. สร้างคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น ทุนทางวัฒนธรรมชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจชุมชน	๑. จำนวนทุนทางวัฒนธรรมชุมชนที่ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ต่อยอด	ทุกส่วนราชการ
	๒. จำนวนกลุ่มที่ผลิตสินค้าทางวัฒนธรรม อาทิ โคม ตุง เป็นต้น	ทุกส่วนราชการ
๒. สร้างสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม ทำการตลาด สร้างภาพลักษณ์สู่สากล	จำนวนทุนทางวัฒนธรรมชุมชนที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI	ทุกส่วนราชการ
๓. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการค้าการลงทุน และระบบฐานข้อมูล	ระดับความพึงพอใจต่อโครงสร้างพื้นฐานทางการค้า และระบบฐานข้อมูล	กองแผนและงบประมาณ
๔. ศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม	๑. จำนวนเครือข่ายทุนทางวัฒนธรรมชุมชนในท้องถิ่น	ทุกส่วนราชการ
	๒. มีจำนวนแหล่งทุนที่ได้เปิด”เมืองเล็ก” ตามวิสัยทัศน์ลำพูน: นครแห่งทุนทางวัฒนธรรม	ทุกส่วนราชการ

	ชุมชน	
--	-------	--

ความเชื่อมโยง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาเมืองวัฒนธรรม สู่เศรษฐกิจชุมชนสร้างสรรค์ มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมสู่เมืองเกษตรปลอดภัย การพัฒนาอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจชุมชนสู่เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมสู่เมืองเกษตรปลอดภัย

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาสู่เมืองวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวแบบสมดุลและยั่งยืน

๖. นโยบายการพัฒนาอำเภอ

๑. ส่งเสริมพัฒนาด้านการเกษตร

๒. ส่งเสริมพัฒนาด้านการศึกษา

๓. ส่งเสริมพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๔. ส่งเสริมพัฒนาด้านการอนุรักษ์ประเพณีศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๕. ส่งเสริมพัฒนาด้านการสาธารณสุข และอนามัยชุมชน

๖. ส่งเสริมพัฒนาด้านการเมืองและการปกครอง

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

๒.๑ ข้อมูลทั่วไป

๒.๑.๑ ขนาดและที่ตั้ง

ตำบลแม่ลาน เป็นตำบลหนึ่งใน ๘ ตำบลในเขตการปกครองอำเภอ ลี้ จังหวัดลำพูน อยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอ ลี้ ห่างจากอำเภอ ลี้ ประมาณ ๒๓ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดลำพูน ประมาณ ๑๒๕ กิโลเมตร พื้นที่ในเขตบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๗๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๑๑,๘๗๕ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	จดตำบลปงทุ่ง	อำเภอดอยเต่า	จังหวัดเชียงใหม่
ทิศใต้	จดตำบลนาทราย	อำเภอ ลี้	จังหวัดลำพูน
ทิศตะวันออก	จดตำบลลี้	อำเภอ ลี้	จังหวัดลำพูน
ทิศตะวันตก	จดตำบลก่อ	อำเภอ ลี้	จังหวัดลำพูน

๒.๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน จะเป็นพื้นที่ป่า ภูเขา ทำให้มีพื้นที่ทำกินน้อย และไม่มีเอกสารสิทธิ์ เนื่องจากเป็นพื้นที่อยู่ในเขตป่าสงวนและเขตอุทยานแห่งชาติแม่ปิง ไม่มีแม่น้ำไหลผ่าน นอกจากมีลำห้วยเล็กๆ โดยต้องอาศัยน้ำฝนเท่านั้นในการทำการเกษตร

๒.๑.๓ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอาณาเขตติดต่อ/ตำบลที่มีการติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน จำนวน ๔ แห่ง ดังนี้

- ๑.องค์การบริหารส่วนตำบลปงทุ่ง
- ๒.องค์การบริหารส่วนตำบลนาทราย
- ๓.เทศบาลตำบลลี้
- ๔.เทศบาลตำบลก่อ

๒.๑.๔ ประชากรและจำนวนครัวเรือน

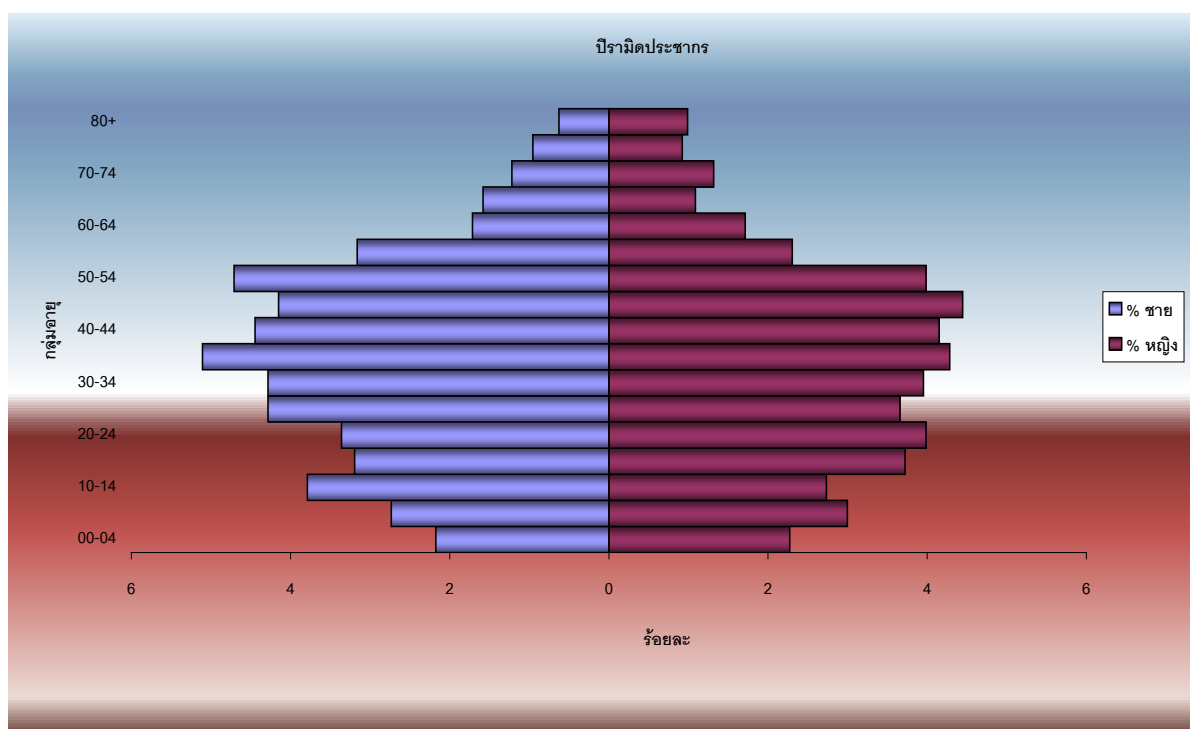
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน	ผู้นำหมู่บ้าน
		ชาย	หญิง	รวม		
๑	ผาด้าย	๒๖๑	๒๕๕	๕๑๖	๑๗๕	นายครรชิต สายชู (กำนัน)
๒	หนองมะลือ	๑๔๒	๑๒๑	๒๖๓	๙๓	นายมนตรี กุหลั่น
๓	แม่ลาน	๔๐๐	๓๘๐	๗๘๐	๒๕๖	นายประสาน กันทะอุดม
๔	แม่กองวะ	๓๒๒	๓๑๕	๖๓๗	๒๑๕	นายเสาร์คำ แก้วปลุก
๕	เด่นหม้า	๑๔๗	๑๔๔	๒๙๑	๑๐๘	นายชาติชาย ปุอูตรี
๖	ผาด้ายเหนือ	๑๕๐	๑๒๒	๒๗๒	๙๙	นายอุดร สุภามิ
๗	ห้วยทรายขาว	๑๕๘	๑๖๔	๓๒๒	๙๖	นายเชาวลิต สุทะยะ
รวม		๑,๕๘๐	๑,๕๐๑	๓,๐๘๑	๑,๐๔๒	

ข้อมูลประชากรตำบลแม่ลาน แยกตามช่วงอายุ

โปรแกรมสร้างปิรามิดประชากร v ๑.๒

กรณารอกข้อมูล ชาย และ หญิง (ในพื้นที่สี่เหลี่ยม) และแสดงผลใน sheet แสดงกราฟ

กลุ่มอายุ	ชาย	หญิง	รวม	% ชาย	% หญิง
๐๐-๐๔	๖๖	๖๙	๑๓๕	๒.๑๗	๒.๒๗
๐๕-๐๙	๘๓	๙๑	๑๗๔	๒.๗๓	๓.๐๐
๑๐-๑๔	๑๑๕	๘๓	๑๙๘	๓.๗๙	๒.๗๓
๑๕-๑๙	๙๗	๑๑๓	๒๑๐	๓.๑๙	๓.๗๒
๒๐-๒๔	๑๐๒	๑๒๑	๒๒๓	๓.๓๖	๓.๙๙
๒๕-๒๙	๑๓๐	๑๑๑	๒๔๑	๔.๒๘	๓.๖๖
๓๐-๓๔	๑๓๐	๑๒๐	๒๕๐	๔.๒๘	๓.๙๕
๓๕-๓๙	๑๕๕	๑๓๐	๒๘๕	๕.๑๑	๔.๒๘
๔๐-๔๔	๑๓๕	๑๒๖	๒๖๑	๔.๔๕	๔.๑๕
๔๕-๔๙	๑๒๖	๑๓๕	๒๖๑	๔.๑๕	๔.๔๕
๕๐-๕๔	๑๔๓	๑๒๑	๒๖๔	๔.๗๑	๓.๙๙
๕๕-๕๙	๙๖	๗๐	๑๖๖	๓.๑๖	๒.๓๑
๖๐-๖๔	๕๒	๕๒	๑๐๔	๑.๗๑	๑.๗๑
๖๕-๖๙	๔๘	๓๓	๘๑	๑.๕๘	๑.๐๙
๗๐-๗๔	๓๗	๔๐	๗๗	๑.๒๒	๑.๓๒
๗๕-๗๙	๒๙	๒๘	๕๗	๐.๙๖	๐.๙๒
๘๐+	๑๙	๓๐	๔๙	๐.๖๓	๐.๙๙
รวม	๑,๕๖๓	๑,๔๗๓	๓,๐๓๖	๕๑.๔๘	๔๘.๕๒

จากแผนภูมิปิรามิดประชากร จะเห็นได้ว่า ในระยะ ๑๕ ปีที่ผ่านมาสัดส่วนของประชากรที่อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีแนวโน้มลดลง ในขณะที่กลุ่มประชากรที่อายุระหว่าง ๓๕-๔๕ ปี มีเป็นจำนวนมากลักษณะของการเคลื่อนตัวของ สัดส่วนประชากรนี้จึงมีแนวโน้มว่า ในอนาคต ๒๐ ปี ผู้สูงอายุจะมากขึ้น ในขณะที่ประชากรในวัยทำงานมีแนวโน้ม ลดลง

๒.๒. สภาพทางเศรษฐกิจ

๒.๒.๑ อาชีพ

ประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

ร้อยละ ๙๐	ประกอบอาชีพเกษตรกรรม
ร้อยละ ๕	ประกอบอาชีพรับจ้าง
ร้อยละ ๓	ประกอบอาชีพค้าขาย
ร้อยละ ๒	ประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น รับราชการ ฯลฯ

๒.๒.๒ หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

-ปั้มน้ำมัน (ปั้มหลอด)	จำนวน	๕ แห่ง
-โรงสี	จำนวน	๕ แห่ง
-ร้านค้า	จำนวน	๒๕ แห่ง

๒.๓. สภาพสังคม

๒.๓.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๔ แห่ง (หมู่ที่ ๑, ๒, ๓, ๔)
- โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๓)
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๒ แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน/ห้องสมุดประชาชน จำนวน ๗ แห่ง

ตาราง แสดงสถิตินักเรียน ครู และห้องเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

ชื่อโรงเรียน	จำนวนครู(คน)			จำนวนนักเรียน (คน)												รวม
	ชาย	หญิง	รวม	อ.๑	อ.๒	อ.๓	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓	
๑. บ้านผาด้าย	๒	๒	๔	๖	๑๔	-	๙	๕	๕	๓	๒	๗	-	-	-	๕๑
๒. บ้านแม่ลาน	๕	๑๐	๑๕	๘	๑๑	-	๙	๙	๑๖	๙	๑๔	๒๒	๔	๓	๘	๑๓๓
๓. หนองมะลือ-ห้วยทรายขาว	๒	๒	๔	๓	๔	-	๗	๒	๖	๒	๖	๖	-	-	-	๓๖
๔. แม่กองวะ	๑	๔	๕	๑	๒	-	๑๐	๕	๖	๓	๙	๒	-	-	-	๕๐
รวม	๑๐	๑๘	๒๘	๑๘	๓๑	-	๓๕	๒๑	๓๓	๑๗	๓๑	๒๔	๔	๓	๘	๒๒๕

ตาราง แสดงจำนวนผู้ดูแลเด็ก และเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวนผู้ดูแลเด็ก (คน)			จำนวนเด็ก (คน)				หมายเหตุ
	ชาย	หญิง	รวม	อายุ	ชาย	หญิง	รวม	
๑.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.แม่ลาน	๐	๔	๔	แรกเกิด - ๑ ปี				
				๑ ปี - ๒ ปี	๘	๖	๑๔	
				๒ ปี - ๓ ปี	๑๒	๘	๒๐	
				๓ ปี - ๔ ปี	๑๐	๑๐	๒๐	
				๔ ปี - ๕ ปี	-	-	-	
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาด้าย	๐	๒	๒	แรกเกิด - ๑ ปี				
				๑ ปี - ๒ ปี	๔	๒	๖	
				๒ ปี - ๓ ปี	๗	๕	๑๒	
				๓ ปี - ๔ ปี	๗	๙	๑๖	
				๔ ปี - ๕ ปี	-	-	-	
รวม	๐	๖	๖		๔๘	๔๐	๘๘	

๒.๓.๒ สถาบันและองค์กรศาสนาจำนวน ๙ แห่ง

วัด / สำนักสงฆ์ ๖ แห่ง

- วัดพระบาทผาฝั่งม.๑ บ้านผาต้าย
- วัดสระศรีบุญเรืองม.๒ บ้านหนองมะลือ
- วัดแม่ลาน ม.๓ บ้านแม่ลาน
- วัดแม่กองวะ ม.๔ บ้านแม่กองวะ
- วัดดอยถ้ำ ม.๔ บ้านแม่กองวะ
- วัดเด่นหม้า ม.๕ บ้านเด่นหม้า (อาราม)
- วัดห้วยทรายขาว ม.๗ บ้านห้วยทรายขาว

โบสถ์ (คริสจักร) ๓ แห่ง

- ม.๑ บ้านผาต้าย
- ม.๓ บ้านแม่ลาน
- ม.๕ บ้านเด่นหม้า

๒.๓.๓ การสาธารณสุข

ข้อมูลด้านสาธารณสุข

- คลินิกเอกชน จำนวน - แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน จำนวน - แห่ง
- มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ๑ แห่ง คือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแม่ลาน

ตั้งอยู่ที่บ้านแม่ลาน หมู่ ๓

- มีบุคลากรปฏิบัติงานที่ ดังนี้
 - เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข จำนวน ๑ คน
 - นักวิชาการสาธารณสุข จำนวน - คน
 - พยาบาลวิชาชีพ จำนวน - คน
 - เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขชุมชนจำนวน ๑ คน
 - ลูกจ้างผู้ช่วยเหลือคนไข้ จำนวน ๑ คน
 - อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน ๘๓ คน

ประชาชนได้รับบัตรสวัสดิการประชาชนแยกตามประเภท ดังนี้

✓ บัตรสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อย	๓๙ บัตร
✓ บัตรเด็กอายุ ๐-๑๒	๔๘๐ บัตร
✓ บัตรสุขภาพนักเรียน	๑๕๕ บัตร
✓ บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า(บัตรทอง)	๑,๓๐๑ บัตร
✓ บัตรผู้นำชุมชน	๒๖ บัตร
✓ บัตร อสม.	๙๘ บัตร
✓ บัตรทหารผ่านศึก	๑๕ บัตร
✓ บัตรสูงอายุ	๓๓๑ บัตร
✓ บัตรผู้พิการ	๑๐๙ บัตร

สถิติผู้เข้ารับการรักษาพยาบาล

๑. ผู้ป่วยใน - คน

๒. ผู้ป่วยนอก ๑,๘๔๐ คน คิดเป็นงบประมาณในการรักษาพยาบาลปีละ ๑๙๖,๒๘๐.๔๖. บาท

สาเหตุการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานีนอนามัย

๑. อุบัติเหตุ ๕๓ ราย/ปี

๒. สาเหตุอื่น ๑,๗๘๗ ราย/ปี

ประเภทการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาในสถานีนอนามัย ๕ อันดับแรก

๑. โรคทางระบบทางเดินหายใจ ๑,๐๕๕ ครั้ง

๒. โรคทางระบบกล้ามเนื้อ ๕๘๘ ครั้ง

๓. โรคความดันโลหิตสูง ๑๙๑ ครั้ง

๔. อุบัติเหตุ ๑๓๓ ครั้ง

๕. โรคปวดข้อ, ข้ออักเสบ ๘๔ ครั้ง

๖. อื่นๆ ๑๕๕ ครั้ง

-อัตราการมีส่วนร่วมใช้ร้อยละ ๙๙

(ข้อมูล : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแม่ลาน ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๕)

๒.๓.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

-สถานีตำรวจ (หน่วยบริการประชาชน ตู้ยามตำรวจ) จำนวน ๑ แห่ง

สถิติข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน
(ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ปี พ.ศ.	สถิติคดีอาญากรรม														
	คดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ			คดีประทุษร้ายต่อชีวิต/ ร่างกาย/เพศ			คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน			คดีที่น่าสนใจ			คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย		
	เกิด	จับกุม ได้	ผู้ต้องหา	เกิด	จับกุม ได้	ผู้ต้องหา	เกิด	จับกุม ได้	ผู้ต้องหา	เกิด	จับกุม ได้	ผู้ต้องหา	เกิด	จับกุม ได้	ผู้ต้องหา
๒๕๖๑	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๐	๐	๐	๒๖	๑๗	๒๖
๒๕๖๒	๐	๐	๐	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๐	๐	๐	๒๑	๑๑	๑๑
๒๕๖๓	๐	๐	๐	๑	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๕	๙	๑๒
๒๕๖๔	๐	๐	๐	๒	๒	๒	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑๙	๑๘	๒๑
๒๕๖๕	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๓	๓	๓	๐	๐	๐	๘	๕	๕

ที่มา : สถานีตำรวจภูธรอำเภอ

๒.๔. การบริการพื้นฐาน

๒.๔.๑ การคมนาคม

- ถนนสายตำบลลิ้ - ตำบลแม่ลาน
- ถนนสายตำบลลิ้ - ตำบลก่อ
- ถนนสายตำบลแม่ลาน - อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่
- ถนนที่ใช้ติดต่อเชื่อมระหว่างหมู่บ้านต่าง ๆ

๒.๔.๒ การโทรคมนาคม

- มีตู้โทรศัพท์สาธารณะทางไกล ระบบดาวเทียม ๗ หมู่บ้าน ๑ ตู้

๒.๔.๓ การไฟฟ้า

การไฟฟ้า (แสดงถึงจำนวนหมู่บ้านที่ไฟฟ้าเข้าถึงและจำนวนประชากรใช้ไฟฟ้า)

ไม่ทั่วถึง ต้องขยายเขตทุกหมู่บ้าน

๒.๔.๔ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำห้วย	จำนวน	๒๖	สาย
- สระ, บึง, หนองน้ำ	จำนวน	๕	แห่ง

๒.๔.๕ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	จำนวน	๑๓	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๑๒๕	แห่ง
- บ่อโยก	จำนวน	๗	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	๗	แห่ง
- สระน้ำ	จำนวน	๙	แห่ง
- บ่อบาดาล	จำนวน	๒	แห่ง

๒.๕. ข้อมูลอื่น ๆ

๒.๕.๑ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

ทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่ (แสดงทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในเขต อบต.) มีทรัพยากรป่าไม้ แร่ธาตุ หมู่บ้านที่มีแร่ธาตุได้แก่ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ มีแคลไซต์ หมู่ที่ ๔ แร่แกนีส, หินอ่อน

๒.๕.๒ มวลชนจัดตั้ง

- ไทยอาสาป้องกันชาติ ๑ รุ่น ๑๔ คน
- อาสาสมัครป้องกันตนเอง ทุกหมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๕๐ คน
อื่น ๆ (ระบุ)
- ราษฎรอาสาสมัครพิทักษ์ป่า ๑๕๕ คน
 - อาสาพัฒนาชุมชน จำนวน ๒๘ คน
 - อสม.ตำบล จำนวน ๙๒ คน
- อาสาสมัครป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหมู่บ้านละ ๒๕ คน รวม ๑๗๕ คน
- สภาวัฒนธรรม จำนวน ๕๐ คน

๒.๖. ศักยภาพในตำบล

๒.๖.๑ . ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน ได้มีการจัดแบ่งโครงสร้าง รายการดังนี้
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (นักบริหารงาน อบต.๖ จำนวน ๑ คน)
จัดแบ่งโครงสร้างส่วนราชการ ออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

๑) สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีบุคลากร ดังนี้

1.1 ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน	จำนวน	๑	คน
1.2 เจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน	๑	คน
1.3 ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ	จำนวน	๑	คน
1.4 ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล	จำนวน	๑	คน
1.5 นักการภารโรง	จำนวน	๑	คน
1.6 พนักงานขับรถยนต์	จำนวน	๑	คน
1.7 คนงานทั่วไป	จำนวน	๓	คน

๒) ส่วนการคลัง มีบุคลากร ดังนี้

๒.๑ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	จำนวน	๑	คน
๒.๒ เจ้าพนักงานพัสดุ	จำนวน	๑	คน
๒.๓ เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี	จำนวน	๑	คน
๒.๔ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	จำนวน	๑	คน

๓) ส่วนโยธา มีบุคลากร ดังนี้

๓.๑ หัวหน้าส่วนโยธา (เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง)	จำนวน	๑	คน
๓.๒ นายช่างโยธา	จำนวน	๑	คน

๔) ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีบุคลากร ดังนี้

๔.๑ ผู้ดูแลเด็กเล็กและเด็กอนุบาล	จำนวน	๕	คน
----------------------------------	-------	---	----

ตาราง แสดงอัตรากำลังข้าราชการส่วนตำบล พนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖

ส่วนการบริหาร	ข้าราชการส่วนตำบล / ระดับ							รวม	ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้างตามภารกิจ	พนักงานจ้างทั่วไป	รวมลูกจ้าง	รวมพนักงานและลูกจ้าง
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗						
สำนักปลัด	๐	๐	๐	๒	๑	๐	๑	๔	๐	๕	๖	๐	๑๑
ส่วนการคลัง	๐	๐	๐	๒	๒	๐	๑	๕	๐	๐	๐	๐	๐
ส่วนโยธา	๐	๐	๐	๐	๑	๐	๑	๒	๐	๐	๐	๐	๐
ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๐	๐	๓	๑	๐	๐	๑	๕	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๐	๐	๓	๔	๔	๐	๔	๑๓	๐	๕	๖	๐	๑๑

ที่มา : งานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

ระดับการศึกษา (คณะผู้บริหาร สมาชิก ข้าราชการส่วนตำบลและพนักงานจ้าง)

ฝ่าย	ประถมศึกษา	มัธยม/อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	รวมจำนวน (คน)	หมายเหตุ
คณะผู้บริหาร	๐	๓	๑	๐	๔	
สมาชิกสภา อบต.	๘	๕	๑	๐	๑๔	
ข้าราชการส่วนตำบล	๐	๑	๘	๖	๑๕	
พนักงานจ้าง	๐	๔	๗	๐	๑๑	

๒.๖.๒ สถิติการคลังองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

สถิติรายรับ – รายจ่าย ในรอบระยะเวลา ๓ ปีงบประมาณที่ผ่านมา

รายรับจริง

ประเภทรายรับ	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
๑. ภาษีอากร			
ภาษีท้องถิ่นจัดเก็บเอง	๑๒๖,๕๔๖.๗๓	๑๒๓,๘๓๗.๗๓	๑๖๗,๒๔๘.๖๘
รัฐบาลจัดเก็บหรือแบ่งให้ท้องถิ่น	๑๒,๑๐๓,๐๒๕.๘๓	๑๓,๐๔๓,๖๖๖.๐๘	๑๔,๘๔๑,๗๑๔.๘๑
๒. รายได้อื่น ๆ			
ค่าธรรมเนียมค่าปรับใบอนุญาต	๑๔,๑๘๕.๒๕	๑๓,๘๕๐	๑๖,๖๘๐
รายได้จากทรัพย์สิน	๖๓,๖๓๐.๒๐	๗๘,๓๔๗.๗๖	๗๖,๒๗๖.๙๖
รายได้เบ็ดเตล็ด	๕๙,๖๗๘.๒๔	๑๑๕,๓๗๖.๐๙	๑๓,๓๒๖.๓๒
๓. เงินอุดหนุน			
เงินอุดหนุนทั่วไป	๕,๒๙๑,๓๕๑.๐๐	๑๓,๗๘๕,๔๗๕.๒๒	๑๐,๔๑๕,๕๐๗
เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	๕,๙๒,๑๗๕.๐๐	๘๖,๘๔๖	
เงินอุดหนุนอื่น ๆ			
๔. เงินกู้			
รวม	๒๒,๗๕๐,๕๙๒.๗๙	๒๗,๒๔๗,๓๙๘.๘๘	๒๕,๕๓๐,๗๔๓.๙๕

รายจ่ายจริง

ประเภทรายจ่าย	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
๑. รายจ่ายงบกลาง	๖๑๓,๔๓๔.๒๐	๘๘๔,๑๙๓.๖๑	๖,๕๒๕,๓๖๙.๗๗
๒. รายจ่ายของหน่วยงาน			
เงินเดือน	๔,๕๓๖,๙๐๕.๗๙	๔,๙๖๙,๕๓๐	๘,๑๘๑,๔๙๖
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๐๓๒,๓๕๐.๐๐	๑,๑๓๖,๗๑๐	
ค่าตอบแทน	๑,๔๔๖,๑๕๕.๗๕	๑,๗๕๗,๘๙๑.๐๙	๙๒๙,๖๒๐
ค่าใช้สอย	๒,๒๘๘,๓๕๓.๘๐	๓,๑๒๖,๐๐๘.๓๙	๓,๕๗๑,๖๖๗.๒๓
ค่าวัสดุ	๒,๑๖๙,๔๒๙.๘๘	๑,๗๖๔,๙๔๗.๖๙	๑,๖๕๑,๑๗๑.๒๓
ค่าครุภัณฑ์	๑๘๙,๔๕๐.๐๐	๒๒๖,๓๘๕	๓๗๐,๐๓๔
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๑,๓๓๙,๐๐๓.๒๐	๒,๓๘๘,๓๐๐	๒,๓๔๘,๖๙๙
เงินอุดหนุน	๑,๒๒๙,๐๐๐.๐๐	๑,๑๘๘,๕๐๐	๙๔๘,๐๐๐
รายจ่ายอื่น ๆ	๑๖,๕๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๔,๐๐๐
ค่าสาธารณูปโภค	๒๑๐,๐๖๔.๖๒	๒๕๓,๗๐๗.๕๐	๕๖๑,๕๕๓.๘๕
๓. รายจ่ายพิเศษ			
๔. จ่ายขาดเงินสะสม			
๕. เงินกู้			
รวมรายจ่ายทั้งสิ้น	๑๕,๐๗๐,๖๔๗.๒๔	๑๗,๔๙๙,๗๘๘.๒๘	๒๕,๑๐๘,๖๑๑.๗๔

ที่มา งานการเงินและบัญชี ส่วนการคลัง

๒.๖.๒. ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

การรวมกลุ่มทุกประเภท ๔๙ กลุ่ม แยกประเภทกลุ่มต่างๆ ดังนี้

- กลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	๒๐	กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์	๑๖	กลุ่ม
- กลุ่มทำสวน	๑	กลุ่ม
- กลุ่มอาสาสมัครป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	๗	กลุ่ม
- สภาวัฒนธรรม	๑	กลุ่ม
- ชมรมผู้สูงอายุ	๑	กลุ่ม
- กลุ่มอาสาสมัครป้องกันไฟฟ้า	๑	กลุ่ม
- กลุ่มอาสาสมัครป้องกันสิ่งแวดล้อม	๑	กลุ่ม
- ประชาคมตำบลป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดและสิ่งแวดล้อม	๑	กลุ่ม

๒.๗. จุดเด่นของพื้นที่ (เอื้อต่อการพัฒนาตำบล)

ศิลปวัฒนธรรมความสามัคคีประชาชน ตลอดจนการดำเนินวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นที่เรียบง่ายมีผลเกื้อกูลต่อการพัฒนาของประชาชนอย่างค่อยเป็นค่อยไป พื้นที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติและป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสีเขียวและสิ่งแวดล้อมและการจัดการเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีแร่ธาตุได้แก่ หินที่ ๑ หินที่ ๒ หินที่ ๖ หินที่ ๗ มีแร่แคลไซต์ หินที่ ๔ มีแร่แมงกานีส และหินอ่อน

จุดเด่นของพื้นที่

๑) องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลานเป็นเส้นทางผ่านทางเดียว ที่จะไปองค์การบริหารส่วนตำบลก้อซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลก้อมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่งที่ขึ้นชื่อของอำเภอ จังหวัด เช่น แก่งก้อ น้ำตกก้อ หุบหญ้า และสภาพพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน ยังมีสภาพส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ และวัฒนธรรม รวมทั้งถ้ำที่สวยงามและมีพืชธัญญาหารท้องถิ่นที่ให้ผลผลิตตามฤดูกาล เช่น ผักหวาน ไข่แดง เห็ดลม เห็ดโคน หน่อไม้ ซึ่งถือได้ว่าเป็นพืชเศรษฐกิจนอกเขตอุทยานและเขตป่าไม้อนาคต จึงคาดว่า ควรส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาเป็นการนำผลผลิตดังกล่าวมาจำหน่าย โดยการจัดลานค้าชุมชนในบริเวณที่เป็นทางผ่านไปอำเภออี-องค์การบริหารส่วนตำบลก้อ และเป็นร้านค้าชุมชนเพื่อส่งเสริมอาชีพและผลิตผลจากกลุ่มอาชีพมาจำหน่าย

๒) ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลานส่วนใหญ่ มีอาชีพทางการเกษตรมีแต่แหล่งน้ำไม่เพียงพอและบางส่วนยังถูกบุกรุกพื้นที่อุทยาน จึงควรส่งเสริมอาชีพเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เช่นการแปรรูปหรือการถนอมอาหาร ไว้จำหน่ายในฤดูที่ไม่มี เช่นการทำเห็ดกระป๋อง การพัฒนาดินให้คุณภาพเพิ่มผลผลิตสูงขึ้นเนื่องจากมีพื้นที่การเกษตรน้อย เพราะอยู่ในเขตป่าสงวนส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ เช่น ไก่เมือง โคพันธุ์เนื้อ นม หมู ป่า การแปรรูปผลผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมในครัวเรือน

๓) องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลานมีพื้นที่อยู่ในเขตป่าสงวนและอุทยานแห่งชาติแม่ปิง ควรปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด อันเป็นสมบัติของแผ่นดินและควรส่งเสริมให้มีการปลูกป่าชุมชน พืชเศรษฐกิจ เช่นลำไย ขนุน มะขาม มะม่วง กล้าย ฝรั่ง ฯลฯ เพื่อนำมาแปรรูปจำหน่าย

เพื่อเพิ่มรายได้และส่งเสริมอาชีพของประชาชน และเน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดถึงการดูแลสิ่งแวดล้อมทางด้านขยะ

๔) ศักยภาพที่สนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

- พระพุทธบาทผาผึ้ง หมู่ที่ ๑ บ้านผาด้าย
- พระพุทธบาทดอยถ้ำ หมู่ที่ ๔ บ้านแม่กองวะ
- ถ้ำอิฐ หมู่ที่ ๖ บ้านผาด้ายเหนือ
- ดอยผาเวียง แม่ลาน

บทที่ ๓
การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๑.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.ถนนเพื่อการลำเลียงผลการผลิตทางการเกษตรไม่เพียงพอทำให้การลำเลียงผลผลิตไม่สะดวกล่าช้า	ทุกหมู่บ้าน	-การเกษตรยังเป็นพื้นฐานหลักทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งหากระบบเศรษฐกิจระดับรากหญ้ามีความแข็งแกร่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศแข็งแกร่ง -การพัฒนาระบบขนส่งการลำเลียงผลผลิตจะช่วยให้ ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันต่อความต้องการของผู้บริโภค
	๒.เส้นทางการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านหรือระหว่างสถานที่ราชการที่สำคัญไม่สะดวกในการติดต่อเพื่อรับบริการจากหน่วยงานนั้นๆ	ทุกหมู่บ้าน	-การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจะมารับบริการมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาเส้นทางการคมนาคมให้มีความสะดวก
	๓.ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เพียงพอ โดยเฉพาะใน ฤดูแล้งจะรุนแรงมาก	หมู่บ้านที่ยังไม่มีระบบประปา	-น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ท้องถิ่นต้องดูแลจัดทำให้เพียงพอ
	๔.ระบบไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะครัวเรือนที่ตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้านและไฟฟ้าเข้าไม่ถึง	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบพลังงานทดแทน จะมีบทบาทสำคัญในอนาคต โดยเฉพาะไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์จะสามารถแก้ปัญหาสำหรับพื้นที่ห่างไกลคู่สายไฟฟ้า

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๕.ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอสำหรับจุดที่มีจำเป็นต้องติดตั้ง	ทุกหมู่บ้าน	-ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนับวันยิ่งรุนแรงขึ้น การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง
๒.ปัญหาด้านแหล่งน้ำ	๑.ขาดระบบบริหารจัดการน้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอ และในฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง	ทุกหมู่บ้าน	-การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การสร้างระบบชลประทาน การสร้างระบบระบายน้ำ
	๒.การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่คุ้มค่า แหล่งน้ำนั้นมีประโยชน์มากกว่าเพื่อการเกษตร การอุปโภค บริโภค หากแต่ยังสามารถสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และประโยชน์ในด้านต่างๆ นานัปการ	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ จะช่วยให้ชุมชนรู้จักวิธีการหารายได้พึ่งตนเอง พึ่งทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะ เป็นทางออกที่สำคัญของโลกในอนาคต
๓.ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน	๑.ประชาชนมีความยากจนมีภาระหนี้สินจำนวนมาก เนื่องจากยังขาดการวางแผนการประกอบอาชีพที่ดี	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะ ทำอยู่รอดในสังคม
	๒.ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูกาลทำการเกษตร ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	ทุกหมู่บ้านโดยเฉพาะ หมู่ที่ ๑	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	๓.การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต
	๔.การขาดเงินทุนประกอบอาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในฐานะที่ยากจน การลงทุนประกอบอาชีพยังขาดแคลนทุนทรัพย์	ทุกหมู่บ้าน	-การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๕.การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการช่วยเหลือของภาครัฐทำให้ โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน
๔.ปัญหาด้านสาธารณสุข และสังคม	๑.ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิต ประ จำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
	๒.ประชาชนยังขาดความสนใจในการรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย	ทุกหมู่บ้านโดยเฉพาะ หมู่ที่ ๑	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	๓.ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น สภาวะทางเศรษฐกิจจะบีบรัดให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอด และเห็นแก่ตัว
	๔.การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปรามและป้องกันปัญหา	ทุกหมู่บ้าน	-มีการพัฒนาวิธีการขนส่งยาเสพติดรูปแบบใหม่ ทำให้ยากแก่การป้องกันและสกัดกั้น วิธีที่จะบรรเทาปัญหาได้ก็คือการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว
	๕.การทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น มีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน เนื่องจากค่านิยม การเลียนแบบ ที่ผิดๆ การส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งจะบรรเทาปัญหานี้ได้	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๖.ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ ชีวิตและทรัพย์สิน นับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การเตรียมความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความสูญเสียลงได้ในระดับหนึ่ง	ทุกหมู่บ้าน	-ปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ
	๗.เกิดอุบัติเหตุจำนวนมากในช่วงเทศกาลวันหยุด ทำให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน	ทุกหมู่บ้าน โดยเฉพาะ หมู่ ๔	-เทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้า มีผลกับอัตราการเกิดอุบัติเหตุ
๕.ปัญหาด้านการศึกษา การศาสนา วัฒนธรรม ท้องถิ่น การกีฬาและนันทนาการ	๑.การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียนยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และเหมาะสมกับการพัฒนาการในวัยนี้	หมู่ ๓,๖,๗	-สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ว่าจะมีความรู้ก้าวไกล เท่าทันต่อโลกเพียงใด
	๒.ประชาชนยังขาดแหล่งเรียนรู้ที่เป็นการศึกษาตาม อธิยาศัย หรือ การศึกษานอกระบบ ทำให้ยังมีความรู้ที่ล้าหลัง ไม่ทันเหตุการณ์บ้านเมือง	ทุกหมู่บ้าน	-การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษานอกระบบ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างกระบวนการคิดและการเรียนรู้ในชุมชน ทำให้เกิดการค้นพบศักยภาพของตนเอง
	๓.การเสื่อมศีลธรรมทางศาสนาของคนทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมหลายเรื่องตามมา	ทุกหมู่บ้าน	-วัตถุนิยมเข้ามาครอบงำสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคม สมควรที่จะส่งเสริมให้เกิดศีลธรรมโดยใช้ ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ
	๔.วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้าน เริ่มสูญหาย เนื่องจากไม่ได้รับความสนใจ จากเยาวชนรุ่นหลัง	ทุกหมู่บ้าน	-วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้
	๕.ประชาชนในพื้นที่ขาดการตื่นตัวในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	-การกีฬาจะพัฒนาเข้าสู่ระบบอาชีพมากขึ้น การเล่นกีฬาในอนาคตจะสามารถยึดเป็นอาชีพได้หรือ การกีฬาจะสามารถสร้างสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นได้ จึงสมควรที่จะมีการสนับสนุนการเล่นกีฬาในทุกรูปแบบ

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๖.ปัญหาด้านการเมืองการบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น	๑.ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	ทุกหมู่บ้าน	-การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็น การปกครองโดยประชาชน เพื่อ ประชาชน ดังนั้นการพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคม เกิดความสมดุล
	๒.ประชาชนยังขาดความสนใจ ใน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมือง การ ปกครอง และการบริหารหรือ พัฒนาท้องถิ่นทำให้การดำเนินการ เป็นเพียงการแก้ไขปัญหาของบุคคล บางกลุ่ม	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือ การ วางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น ในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัย ความร่วมมือ จากทุกฝ่าย
	๓.ประชาชนไม่เข้าใจระบบบริหาร งาน ของ อบต.ทำให้เกิดความเข้าใจ ผิดในการติดต่อ ประสานงาน อยู่ บ่อยครั้ง	ทุกหมู่บ้าน	-อบต.เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ ประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมาก ขึ้น ดังนั้นการสร้างความเข้ากับประชาชน จึงเป็นสิ่งสำคัญ
	๔.ข้าราชการหรือพนักงาน ต้อง ปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้ สามารถตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้ดีที่สุด มากกว่าที่ เป็นอยู่	พนักงานส่วนตำบล หรือพนักงานจ้าง	-การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึงพา ารถของผู้รับบริการ ดังนั้น การ ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกใน การให้บริการที่ดี
	๕.ระบบบริหารจัดการของภาครัฐยังมี ฎระเบียบที่มาก ทำให้การ ให้บริการประชาชนยังขาดความ คล่องตัว และมีขั้นตอนมาก	พนักงานส่วนตำบล หรือพนักงานจ้าง	-การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การ ทำความเข้าใจให้กับประชาชน ในพื้นที่ได้ ทราบถึงบทบาทและวิธี การบริหารงาน วิธีการทำงาน ของ
๗.ปัญหาด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการ ท้องเที่ยว	๑.พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมยังไม่ได้รับการ ปรับปรุงแก้ไข หรือฟื้นฟู	ทุกหมู่บ้าน	- หากไม่มีการฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม คุณภาพของดินจะเสื่อมถอย
	๒.พื้นที่ป่าสีเขียวลดน้อยลง เนื่องจาก การบุกรุกถางป่า	ทุกหมู่บ้าน	- หากยังมีการทำลายป่าไปเรื่อย จะทำให้ เกิดปัญหาระบบนิเวศ ปัญหาฝนแล้ง ปัญหาน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๓.ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่าเป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับสังคมชนบท หากไม่มีการวางแผนที่ดีจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข	ทุกหมู่บ้าน	-ควรจะมีการสร้างระบบบริหารจัดการการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำลังจะเพิ่มมากขึ้น
	๔.สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา หรือปรับปรุงให้เป็นที่ยอมรับ	หมู่ ๒ ,๕, ๖	-การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะเป็นที่นิยมมากขึ้น สมควรที่จะมีการพัฒนาหรือดัดแปลงสภาพที่มีอยู่ มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
	๕.ประชาชนยังไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควร กับการที่จังหวัดลำพูนเป็นเมืองท่องเที่ยว เนื่องจากขาดการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว	ทุกหมู่บ้าน	-การเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่นแต่ละแห่ง จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว กระจายรายได้สู่ชนบท

๓.๒. การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคต

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของแต่ละยุทธศาสตร์

๓.๒.๑ .ศักยภาพการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (Strength=S)

๑. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิด และกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

๒. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก โดยเฉพาะการก่อสร้างถนนลูกรัง เนื่องจากมีบ่อลูกรังอยู่ในพื้นที่ ส่วนต้นทุนอื่นๆขึ้นอยู่กับท้องถิ่น

๔. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลานไม่สามารถดำเนินโครงการได้

๒. การดำเนินงานโครงการก่อสร้างต่างๆยังติดเกี่ยวกับพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิและเป็นพื้นที่ป่า

โอกาส (Opportunity=O)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เป็นต้น

๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบต.

๓. การขอรับการสนับสนุนการดำเนินงานจากกรมป่าไม้ มาดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาให้ประชาชน

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

๑. โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบล แม่ลาน ยังไม่มีความชำนาญและบุคลากร

๓.๒.๒. ศักยภาพการพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

จุดแข็ง (Strength=S)

๑. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิด และกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ อย่างต่อเนื่อง
๒. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก
๔. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลานไม่สามารถดำเนินโครงการได้
๒. การดำเนินงานโครงการก่อสร้างต่างๆยังติดเกี่ยวกับพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิและเป็นพื้นที่ป่า

โอกาส (Opportunity=O)

๑. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จังหวัดลำพูนให้ความสำคัญ และได้กำหนดไว้เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด
๒. การเกิดปัญหาน้ำท่วมและฝนแล้งใหญ่ในทุกภูมิภาค ทำให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลานมีโอกาสดำเนินการช่วยเหลือค่อนข้างมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

๑. โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน ยังไม่มีเครื่องมือ และบุคลากรที่มีความชำนาญ
๒. พื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ และติดกับพื้นที่ป่า

๓.๒.๓ ศักยภาพการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความยากจน

จุดแข็ง (Strength=S)

๑. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๒. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก
๓. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. ระบบฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจและความยากจนไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน
๒. ประชาชนยังไม่สนใจ และไม่มีความจริงจัง หรือตั้งใจจริงในโครงการที่รัฐจัดให้ความช่วยเหลือ

โอกาส (Opportunity=O)

๑. การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
๒. การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำพูน โอกาสที่จะได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณมีมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

๑. การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
๒. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

๓.๒.๔ ศักยภาพการพัฒนาด้านสังคมและสาธารณสุข

จุดแข็ง (Strength=S)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านสังคมและสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง
๒. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก
๔. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. ระบบฐานข้อมูลด้านสังคมและสาธารณสุขไม่ถูกต้องไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน
๒. ประชาชนยังไม่สนใจ และไม่มีความจริงใจ หรือตั้งใจจริงในโครงการที่รัฐจัดให้ความช่วยเหลือ
๓. ยังไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านสังคมและสาธารณสุข

โอกาส (Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและการสาธารณสุขเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำพูน โอกาสที่จะได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณมีมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

๑. การแก้ไขปัญหาด้านด้านสังคมและการสาธารณสุข เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
๒. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

๓.๒.๕ ศักยภาพการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา

จุดแข็ง (Strength=S)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้าน การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๒. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับ ที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง

๔. เทคนิคการทำงาน ส่วนมากเป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. ระบบฐานข้อมูลด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน

๒. ยังไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านการกีฬา

โอกาส (Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นเป็นยุทธศาสตร์ที่จังหวัดลำพูนให้ความสำคัญ

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

๑. การแก้ไขปัญหาด้านด้านสังคมและการสาธารณสุข เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์

๓.๒.๖. ศักยภาพการพัฒนาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strength=S)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้าน การเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

๒. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับ ที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง

จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการเมืองการปกครอง

๒. ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น

โอกาส (Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่ รัฐบาลส่งเสริม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้าน การเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำพูน มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

๑. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
๒. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยจิตสำนึก เกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจส่วนบุคคล จึงเป็นงานที่ค่อนข้างจะคาดเดาผลงานได้ยาก

๓.๒.๗ ศักยภาพการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strength=S)

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
๒. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง

จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
๒. ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย เนื่องจากไม่มีการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด

โอกาส (Opportunity=O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำพูน มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

๑. ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒. ระดับจังหวัดยังขาดการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว และการกระจายผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยว ยังไม่ทั่วถึง

บทที่ ๔
วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย
เพื่อการพัฒนา

บทที่ ๔ วิสัยทัศน์พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๔.๑. วิสัยทัศน์การพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดเล็ก ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นสังคมแบบชนบท ประชาชนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่อย่างสงบสุข และประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่มีศักยภาพที่จะทำให้เกิดการพัฒนา จากการวิเคราะห์ศักยภาพ โดยใช้หลักการ SWOT Analysis แสดงให้เห็นถึงจุดแข็ง และโอกาสในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน ในเรื่องของการเกษตร มีพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ คือ ลำไย ข้าวโพด มะม่วง กระเทียม หอมแดง ซึ่งสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นพอสมควร มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ มีแร่ธาตุมากมาย เช่น แร่แคลไซต์แมงกานีส อีกทั้งเป็นเมืองโบราณเก่าแก่ ซึ่งมีศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านที่ยังรักษาไว้ได้ในระดับหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (VISION) เพื่อเป็นอุดมคติ จุดหมาย และปรารถนาคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้าและคาดการณ์ว่าในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่ มีศักยภาพและสิ่งแวดล้อมที่ดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์คาดหวังที่จะให้เกิดในอนาคต ดังนี้

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สร้างงานด้วยเศรษฐกิจ ชีวิตมีคุณภาพ

๔.๒. พันธกิจ (MISSION)

จากวิสัยทัศน์การพัฒนาดังกล่าว คือ ทิศทางความต้องการที่จะเป็นไปในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาโดยมีพันธกิจหลัก ดังนี้

๑. ปรับปรุงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจของท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพ และการรวมกลุ่มอาชีพของประชาชน โดยเฉพาะด้านเกษตรกรรม ให้มีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้
๓. ส่งเสริมและพัฒนาาระบบการศึกษา และสาธารณสุข เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน พร้อมทั้งอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาอันดีงามภายในท้องถิ่น
๔. รักษาดูแลทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ ประเพณีป่าไม้ต้นน้ำลำธาร โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนและองค์กรของรัฐเป็นหลัก รวมทั้งรักษาสภาพป่าที่มีอยู่ให้อุดมสมบูรณ์
๕. ปรับปรุงและพัฒนาาระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เน้นการมีส่วนร่วมและความร่วมมือ ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล กับประชาชน ตลอดจนเสริมสร้างศักยภาพขององค์กร ให้พร้อมรองรับการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ การกิจตามประกาศของคณะกรรมการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๓. แนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลานตามยุทธศาสตร์

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

- (๑) แนวทางการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ถนน สะพาน รางระบายน้ำ
- (๒) แนวทางการ ปรับปรุง พัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำ
- (๓) แนวทาง การปรับปรุง พัฒนาระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์

๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

- (๑) แนวทางการ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพและอุตสาหกรรมในครัวเรือน
- (๒) แนวทางการ แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยเกื้อหนุนด้านเศรษฐกิจในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา และกีฬา

- (๑) แนวทางการ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ
- (๒) แนวทางการ พัฒนาและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการภายในตำบล

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่น

- (๑) แนวทางการพัฒนาด้านส่งเสริมและอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและการสาธารณสุข

- (๑) แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
- (๒) แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๑) แนวทางการพัฒนาด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน หมู่บ้าน และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม มลพิษ ขยะมูลฝอย ฯลฯ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการเมือง

- (๑) แนวทางการพัฒนาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพ ศักยภาพ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี การมีส่วนร่วมของประชาชน ฯลฯ

๔.๔ เป้าประสงค์

๑. การคมนาคมสะดวกรวดเร็ว ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐาน และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง
๒. ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคง และมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
๓. ประชาชนเข้าถึงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภคอย่างทั่วถึง
๔. ประชาชนในท้องถิ่นมีสุขภาพอนามัยที่ดี
๕. ระบบการศึกษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ภายในตำบลได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม
๖. ชุมชนเข้มแข็ง สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง มีระบบการจัดสวัสดิการอย่างครบวงจร และท้องถิ่นปลอดปัญหาเสพติด
๗. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในตำบล ได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม
๘. การบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๔.๕ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนการจัดโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของประชาชนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น
๓. จำนวนหมู่บ้านที่เข้าถึงแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น
๔. ร้อยละของประชาชนภายในตำบลมีสุขภาพดี
๕. ร้อยละของการจัดการศึกษามีคุณภาพและได้รับการพัฒนา
๖. ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางศาสนาและอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
๗. ร้อยละของการบริหารจัดการโดยชุมชนเข้มแข็งเพิ่มขึ้น
๘. ร้อยละของการจัดระบบสวัสดิการในชุมชนเพิ่มขึ้น
๙. ร้อยละของการปลอดยาเสพติดในชุมชนเพิ่มขึ้น
๑๐. ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในตำบลได้รับการดูแลจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
๑๑. ร้อยละของการบริหารจัดการองค์กรมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
๑๒. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนเพิ่มขึ้น

๔.๖ ค่าเป้าหมาย

๑. การจัดโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน จำนวน ๒ โครงการต่อปี
๒. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี
๓. การเข้าถึงแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น ๒ หมู่บ้าน ต่อปี
๔. ประชาชนภายในตำบลมีสุขภาพดีร้อยละ ๒๐ ต่อปี
๕. ระบบการศึกษามีคุณภาพและได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๖. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๗. การบริหารจัดการโดยชุมชนเข้มแข็งเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๘. การจัดระบบสวัสดิการในชุมชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๙. การปลอดยาเสพติดในชุมชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี
๑๐. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในตำบลได้รับการดูแลจัดการ อนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๑๑. การบริหารจัดการองค์กรมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี
๑๒. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

๒.๖ กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	๑.๑ การจัดให้มีการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ๑.๒ การจัดให้มีการก่อสร้างการคมนาคมที่ได้มาตรฐาน ๑.๓ การจัดให้มีการขยายไฟฟ้าสาธารณะ ๑.๔ การจัดให้มีการก่อสร้างรางระบายน้ำ วางท่อพร้อมบ่อพัก
๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	๒.๑ การส่งเสริมการประกอบอาชีพ ๒.๒ การส่งเสริมการตลาดชุมชนและสินค้าพื้นเมือง ๒.๓ การสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มอาชีพต่างๆ ๒.๔ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สู่ประชาคมอาเซียน ๒.๕ การแก้ปัญหาคนว่างงาน
๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา และกีฬา	๓.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของเด็ก เยาวชน และประชาชนในท้องถิ่น ๓.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ ๓.๓ การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและการสาธารณสุข	๔.๑ การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ๔.๒ การจัดสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ ๔.๓ การรักษาความสงบและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ๔.๔ การส่งเสริมและสนับสนุนการช่วยเหลือผู้ประสบภัย กรณีฉุกเฉิน ๔.๕ การส่งเสริมอาสาสมัครจิตอาสาและเครือข่าย ๔.๖ การบูรณาการทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕.๑ การสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕.๒ การป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕.๓ การบำบัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการเมือง	๖.๑ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม ๖.๒ การส่งเสริมกิจกรรมให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการกิจของ อบต. และการบริหารการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ๖.๓ การพัฒนาบุคลากร ทั้งพนักงาน ลูกจ้างสมาชิกสภาฯ คณะผู้บริหารให้มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ในการปฏิบัติงาน

	๖.๔ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการป้องกันและ ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกภาคส่วน ๖.๕ การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ๖.๖ การจัดหาและปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ ปฏิบัติงาน เพียงพอและมีประสิทธิภาพ
--	---

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๖๖-๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
๑. การคมนาคมมีความสะดวก มีทรัพยากรน้ำใช้เพื่อการเกษตรกรรมที่เพียงพอ ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ลดผลกระทบจากน้ำท่วม และฝนแล้ง ระบบสาธารณสุขโรค สาธารณูปการเพียงพอและทั่วถึง	๑. ถนน สะพาน รางระบายน้ำ ฯลฯ ได้ดำเนินการก่อสร้างตามแบบแปลนของ อบต.แม่ลาน ครบทุกหมู่บ้าน	- ถนน สะพาน รางระบายน้ำ ฯลฯ ได้ดำเนินการก่อสร้างตามแบบแปลนของ อบต.แม่ลาน ครบทุกหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐	๑๐๐%	๓๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%
	๒. ถนน สะพาน รางระบายน้ำ ฯลฯ ที่ชำรุด เสียหาย ได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซม ครบทุกหมู่บ้าน	- ถนน สะพาน รางระบายน้ำ ฯลฯ ที่ชำรุด เสียหาย ได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซม ครบทุกหมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ ๙๐	๙๐%	๓๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%	๑๐%
	๓. ระบบประปาหมู่บ้านได้ดำเนินการก่อสร้างครบทุกหมู่บ้าน และได้มาตรฐาน	- ระบบประปาหมู่บ้านได้ดำเนินการก่อสร้างครบทุกหมู่บ้านและได้มาตรฐานคิดเป็นร้อยละ ๖๐	๖๐%	๒๐%	๑๐%	๑๐%	๑๐%	๒๐%
	๔. การขยายเขตบริการไฟฟ้าไฟฟ้าสาธารณะ การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ และการปรับปรุงซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ ทั่วถึงครบทุกหมู่บ้าน	- การขยายเขตบริการไฟฟ้าไฟฟ้าสาธารณะ การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ และการปรับปรุงซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ ทั่วถึงครบทุกหมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ ๘๐	๘๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%	๑๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๖๖-๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
	๕. แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค	- แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคคิดเป็นร้อยละ ๘๕	๘๕%	๓๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%	๕%
๒. เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ และปัญหา ความยากจนลดลง	๑. เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ และ ปัญหาความยากจนลดลง	- เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ และ ปัญหาความยากจนลดลงคิดเป็นร้อย ละ ๗๐	๗๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๕%
๓. พัฒนาสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่น	๑. ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับ การอนุรักษ์และฟื้นฟูรวมทั้งสถานที่ สำคัญในตำบลแม่ลานได้รับการบูรณ ซ่อมแซม	- ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับ การอนุรักษ์และฟื้นฟูรวมทั้งสถานที่ สำคัญในตำบลแม่ลานได้รับการบูรณ ซ่อมแซมคิดเป็นร้อยละ ๙๐	๙๐%	๓๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%	๑๐%
	๒. กิจกรรมงานประเพณีหรือ วัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ ให้ชนรุ่นหลัง	- กิจกรรมงานประเพณีหรือ วัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ ให้ชนรุ่นหลังคิดเป็นร้อยละ ๗๕	๗๕%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๑๐%
	๓. กิจกรรมทางด้านศาสนาทุก ศาสนาได้รับการสนับสนุน	- กิจกรรมทางด้านศาสนาทุกศาสนา ได้รับการสนับสนุนคิดเป็นร้อยละ ๗๐	๗๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๕%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๖๖-๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
	๔. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน	- ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนคิดเป็นร้อยละ ๘๐	๘๐%	๓๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๕%
	๕. ชนบทธรรมนิยมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง	- ชนบทธรรมนิยมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง	๙๕%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๑๕%
๔. พัฒนาด้านการศึกษา และกีฬา	๑. การจัดการศึกษาและการกีฬาของตำบลแม่ลานได้รับการยกระดับและประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง	- การจัดการศึกษาและการกีฬาของตำบลแม่ลานได้รับการยกระดับและประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงคิดเป็นร้อยละ ๗๕	๗๕%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๑๐%
	๒. เด็กนักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันและอาหารเสริม(นม) อย่างทั่วถึง	- เด็กนักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันและอาหารเสริม(นม) อย่างทั่วถึงคิดเป็นร้อยละ ๗๐	๗๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๕%
	๓. เด็กนักเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนเพื่อเสริมทักษะอยู่เสมอ	- เด็กนักเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนเพื่อเสริมทักษะอยู่เสมอคิดเป็นร้อยละ ๗๐	๗๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๕%
	๔. มีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่ส่งผลให้พฤติกรรมการเรียนการสอนเป็นไปในทางบวก	- มีการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่ส่งผลให้พฤติกรรมการเรียนการสอน	๗๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๕%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๖๖-๖๗	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
	๕. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการศึกษา	- ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการศึกษาคิดเป็นร้อยละ ๗๐	๗๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๕%
(๕)ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและการสาธารณสุข	๑. ประชาชนรับบริการด้านสาธารณสุข ครบทุกครัวเรือน	- ประชาชนรับบริการด้านสาธารณสุข ครบทุกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ๗๐	๗๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๕%
	๒. คนชรา พิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากบิดามารดาติดเชื้อเอดส์ ได้รับการสงเคราะห์ครบทุกคน	- คนชรา พิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์ และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากบิดามารดาติดเชื้อเอดส์ ได้รับการสงเคราะห์ครบทุกคนคิดเป็นร้อยละ ๙๐	๙๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%
	๔. เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนทุกกิจกรรม	- เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนทุกกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ๘๐	๘๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%	๑๐%
	๕. จำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลงอย่างต่อเนื่อง	- จำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลงอย่างต่อเนื่องคิดเป็นร้อยละ๗๐	๗๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๕%
	๖. จำนวนกิจกรรมสนับสนุนอาสาสมัครช่วยเหลือสังคมและชุมชนให้มีความเข้มแข็ง	- จำนวน กิจกรรมสนับสนุนอาสาสมัครช่วยเหลือสังคมชุมชนให้มีความเข้มแข็งคิดเป็นร้อยละ ๗๐	๗๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๕%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๖๖-๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมและอนุรักษ์ให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลแม่ลาน	๑. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติคิดเป็นร้อยละ ๘๐	๘๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%	๑๐%
	๒. ปลูกต้นไม้ตามสภาพพื้นที่เพิ่มขึ้น	- ปลูกต้นไม้ตามสภาพพื้นที่คิดเป็นร้อยละ ๗๐	๗๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%	๑๕%	๕%
	๓. จำนวนครัวเรือนที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- จำนวนครัวเรือนที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคิดเป็นร้อยละ ๘๐	๘๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%	๑๐%
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลานสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนในพื้นที่ได้มากที่สุด	๑. ประชาชนได้รับการบริการจากเจ้าหน้าที่อย่างทั่วถึง	- จำนวนประชาชนได้รับการบริการจากเจ้าหน้าที่อย่างทั่วถึงคิดเป็นร้อยละ ๘๐	๘๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%	๑๐%
	๒. มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของอบต.แม่ลาน โดยการจัดอบรมเองหรือหน่วยงานอื่นจัดอบรมแล้วสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการให้บริการประชาชนได้	- จำนวนเจ้าหน้าที่ของ อบต.แม่ลานได้รับการจัดอบรมแล้วสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการให้บริการประชาชนได้คิดเป็นร้อยละ ๘๐	๘๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๖๖-๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
	๓. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย	- จำนวนกิจกรรมส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยคิดเป็นร้อยละ ๘๐	๘๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๑๐%	๑๐%
	๔. ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการและข่าวสารที่ทันเหตุการณ์	- จำนวนร้อยละของประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการและการเมืองมีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันเหตุการณ์คิดเป็นร้อยละ ๗๐	๗๐%	๒๐%	๒๐%	๒๐%	๕%	๕%

บทที่ ๕

ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาองค์การ
บริหารส่วนตำบลแม่ลาน

บทที่ ๕

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาน

เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมาย และจุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ได้กำหนดไว้ในบทที่ ๔ จึงกำหนดยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนาและหน่วยงานรับผิดชอบ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

๕.๑ ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ เชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	๑. การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ถนน สะพาน รางระบายน้ำ	- ส่วนโยธา
	๒. การ ปรับปรุง พัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำ	- ส่วนโยธา
	๓. การปรับปรุง พัฒนาระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์	- ส่วนโยธา

๕.๒ ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ	๑. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพและอุตสาหกรรมในครัวเรือน	- สำนักปลัด
	๒. ส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยเกื้อหนุนด้านเศรษฐกิจในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	- สำนักปลัด

๕.๓ ยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา และกีฬา เชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการศึกษา และกีฬา	๑. พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ	- สำนักปลัด - ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
	๒. พัฒนาและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการภายในตำบล	- สำนักปลัด - ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๕.๔ ยุทธศาสตร์ ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม เชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม	๑. พัฒนาด้านการ ส่งเสริมและอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม - สำนักปลัด
	๒. พัฒนาด้านการส่งเสริมชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง	

๕.๕ ยุทธศาสตร์ ที่ ๕ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและการสาธารณสุข เชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและการสาธารณสุข	๑. พัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็ก สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส	- สำนักปลัด - สนง.พัฒนาสังคมฯ - สนง.สาธารณสุขจังหวัด
	๒. พัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาสาธารณสุข	- สำนักปลัด - สนง.สาธารณสุขจังหวัด

๕.๖ ยุทธศาสตร์ ที่ ๖ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. พัฒนาด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน หมู่บ้าน และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มลพิษ ขยะมูลฝอย	- สำนักปลัด - ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๗ ยุทธศาสตร์ ที่ ๗ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการเมือง เชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานรับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการเมือง	๑. พัฒนาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพ ศักยภาพ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี การมีส่วนร่วมของประชาชน	- สำนักปลัด - ส่วนการคลัง - ส่วนโยธา - ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

บทที่ ๖
การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กร
บริหารส่วนตำบลแม่ลานไปสู่การปฏิบัติ
และการติดตามประเมินผล

บทที่ ๖
การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

เพื่อเป็นการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ทั้ง ๗ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลานจึงได้กำหนดวิธีดำเนินการติดตามประเมินผล ดังนี้

๖.๑ ห้วงระยะเวลาในการติดตามประเมินผล

๖.๑.๑ ดำเนินการติดตามประเมินผลปีละ ๑ ครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

๖.๑.๒ รายงานผลการดำเนินงานภายในเดือนมกราคมของทุกปี

๖.๒ แบบในการติดตามประเมินผล ใช้ตารางเครื่องมือ ดังนี้

๖.๒.๑ ตารางยุทธศาสตร์และจำนวนแนวทางในปี